Bellman, Carl Michael

Fredmans epistlar och sånger m.fl. Bellman-texter

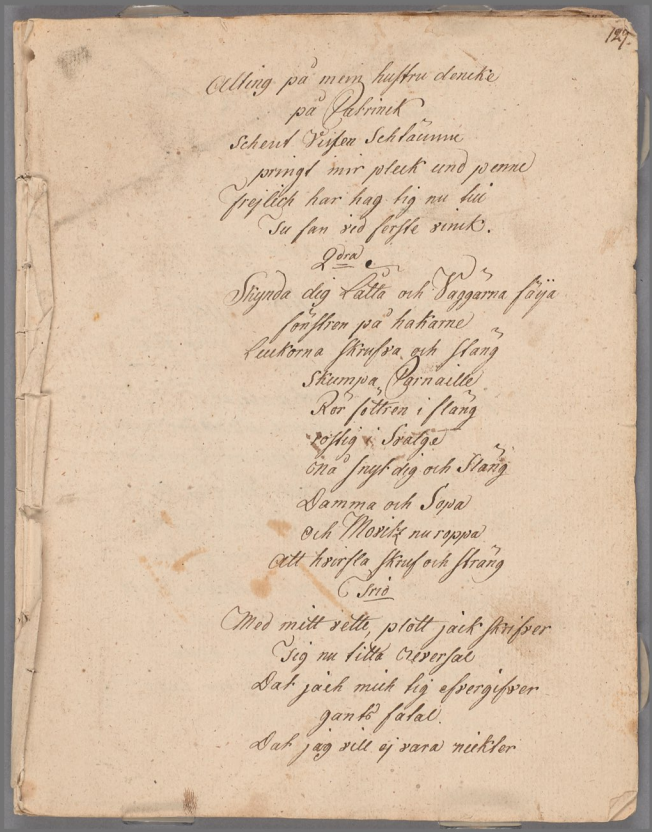

Vf 26b

Tillkomstår mellan 1780 och 1785?
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Bellman, Carl Michael

Fredmans epistlar och sånger m.fl. Bellman-texter

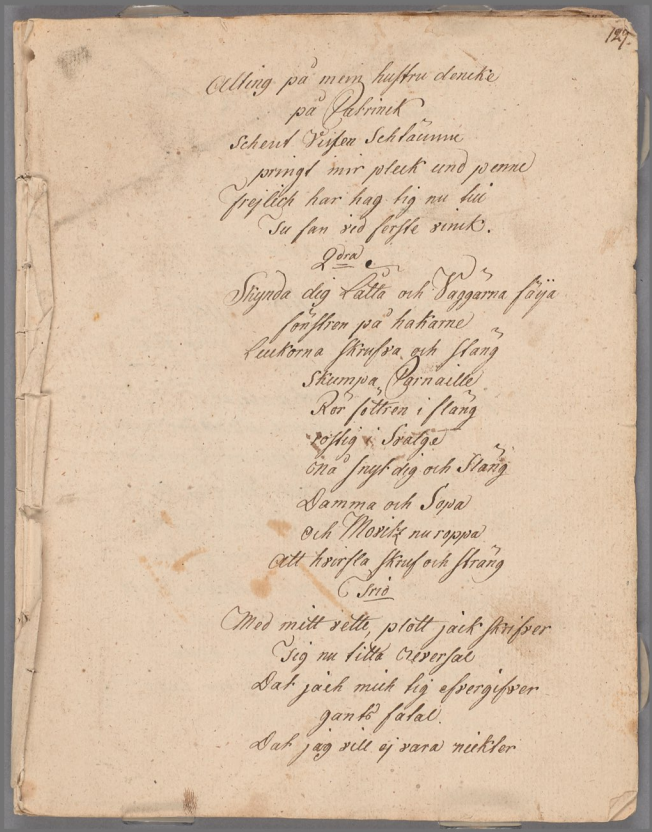

Vf 26b

Tillkomstår mellan 1780 och 1785?
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Alting på mein hustru denicke
på Fabrinek
Schenk Vifen Schlaümme
pringt mir pleck und penne
freylich har hag tig nu lid
Su fan vid ferste vinek.

Dra

Skynda dig Latta och Saggarna fayä
fonstren på hakarne
Luckorna skrufva och stang
Skumpa Garnaille
Ror foltren i stang
Rossig i Svalge
Ona snyf dig och Stang
Damma och Sopa
och Moritz nu roppa
Att hvarsta skruf och strang

Sno

Med mitt vette, plott jaick skrifver
Sig nu titta Reversak
Dat jaich mich tig esvergifver
gantz fatal
Dat jag vill ej vara nickter

Sällan uti Kyrkan gå
Tyget fälle mine plagger
klunka på
klamme alle krämpor
Stockholm then November
Manu med proprio
På Tygen Rosen stak.

Fredmans 46. Epistel
angående lilla Valen på grona lund.

III. Movitz Jalthornet proberar
och Sin Tuggbuss han valkar i mun
Springer Tring golfvet och sunderar
Polskan i fyrhant formerar IIII:
Skådar och Slår och befaller
Eldgafflar skarmar och galler
all hop ramlar nu denna stund
Stolarna Skjutas åt vaggen
hissvangarn brynes på aggen
friskt Courage på grona lund.

III. Hvad står du där och bekikar
Tak och väggar: dum som en jo
Tamar och tåstor och spoikar
Kyrkklorn Skyar och vikar IIII:
Jo det är väkert för oga
Nymopherne på klakarne höga
höja Sig och sitta och glo:
Runka på hufvud så sagta
falla solfläckren betragta
gamla Verldens lustar och ro.

III. Sitta i taket jag lossar
Kory hvad helgon, Solar och sken
haffvo värk oga begåfvar
Wäde med änglar och påfvar IIII:
Gollvet sielfvell jag färja
Med röda strumpor och värja
Mot Kung David slungar en sten
Absalon sumlar af öket
Kung Ahasverus i köket
Ligger emellan Esters ben.

III: Movitz på laftan i marken
Der som noten betade gräs
der ser du Noack i Arken
Kors hur det ragna på Lärken IIII:
Der rider Drottningen Lisa
Der Kör Propheten Elisa
med en Ängel uppå sin Chaise
glasögon uppå dm nasa
Der står historien att läsa,
Om Susanna Movits nu läs.

III: Gapa nu Movitz ej länger
Lusen spraka slieuserna hörs:
Marschalken Syns med Dykränger
handsken i handen han slänger IIII:
Struporna glantsa af Souker
Nymphren meder och berlacker
putsa sig och Kortlarna rörs
alla på Balsan nu vandar
folket i dörrarna glantar
Balen öpnas snart han förstörs.

III. Morick Valthornet nu låtar
och med pålska opnar han baln
Katt som han borrar han flutar
hor her han drillar och tutar IIII:
Ögonen spanda på noten
hvar gång han prutter rörd foten
her han stampar kors han är galn
ji hvar han står i sourluten
Munstycke blanker i trulen
och kubkronan glimmar i saln.

II

III. Eko mot Pelarna svara
salen hvalfder, propspad och tuv
gubbarna stumpa som harar
hvar med sin flicka sig parar IIII:
Somliga Systrar galanta
somliga stå på moqvanta
Koppa hyrkusk. fara bordu
somliga stå på en sida
handskarna vända och vrida
Gubben Morick biuder dem snus.

II

III. Snyt dig din lymmel pröbera
Trossa hornet Snyt dig och blås
Nymphorna Quickt sig Kangera
Trulla nyssa Svajera. IIII.
Ringmarkens hustru åt höger
Quickar mot svartsarn så tröger
Ja med fottren lik som engås
röder i barmen som häppar
Sey dig den Skurk så du hoppar
Med din lumsk kappa och kråß

II

III. Stampa med fottren tillika
klappa med händren klapp, klapp, klapp.
hand öfver hufvud Ullrica
Så nilel der och prädika IIII.
Armarna ut kryp in under
hvad är för konster och under
Jumfru Ulla: hul trasvarlapp,
Sök dina Jumfrur på gatan
Hör i Fallhornet din satan
Små Canallien, gen några rapp.

II

III. Jingmark med stora Peruquen
gar och stankar sriar och ber
Enatthappan starkter och struken
stakkar och stinker med buken IIII.
Si hur han dantsar sa krumpen
Boxorna langt ner pa gumpen
hand i sidan sultigt maner
hatten pa hufvud med gliter
Bakfram pa Jingmarkoden sitter
gubben hoppar sunger och ler.

II. Stampa Carnaller, och stampa
hall i ringen. hall bra i
sramps och stampa och tramps
stot vite krona och lampa. IIII.
Klapps Skarpsarin in, sred i kringen
Massare kom in i ringen
stot i hornet blas symphonie
Armarne kasta pa ryggen
Sky den der skarpsarn den stygge
stot i hornet Bredstrom sla in.

1775

//

///: Folket nu sattsen inspärra
Slapp in Krögarn: Krögarn var Wän
Sig detta öl ej förvarrar
Skål mina ganstiga herrar ///:
Hurra ja hielte för skotten
Kiärlekens skål drick i batten
Svarspärns skål, kom dan ja: ja men
Ut genom salen i förmaket
Dammet det står upi taket
Fall ut ringen, vänd om igen.

//

///: Hand öfver hufvud nu börja
Alla börja sniskel ja engång
Musick skall alt ting beskiöna
Valthornet seek liten sinorja ///:
Knacka mod klackarna flickor
Sky edra dugtima hörikor
Seken afna med Gabberong
Brosslapp med flor och Cornetter
Slalter i Warmen och Slater
Med Mounstacher hulbent och lang.

//

III. Hon är min fasmo Canaille
a hon asna. Ja a hon sa.
Runstyckie, slant och Medaille
Heang jag nu vagar Bataille IIII.
all ting för henne jag vagar
Dig din Canaelle jag sager
Medt i lu lår fleuterna gå
hiselsvangarn blanchér på buken
gang uti hon strel Leruguen
Christian Vingmark doj ska vi slå.

III. hör hur med sotbren han skrapar
och parlerar om sin peragne
Svarsvarns Karesse hon gapar
Bleknar och niger och rapar IIII.
Chrogen har svarsvarn i lufven
slemskallig blodig och klufven
Der han hoftig salig och mjuk
sacklorna slackas i glantsen
gumman får myssalu i dantsen
Moviks graler spyr och ber sjuk

#

Håll uti migen Malena
låt dem fritt Byggningen stena
hurra lustigt, hallom god mine
Bredström̃an happar allena
skena till helvete skena
slå i glasen mer hoglands vin.
Kory tacke slangsmal din satan
nattygge blåsse åt gatan
Oj en pall står der vid gardin
stuta med polskan var tyster
Pallarne. Oj kära tyster
tacka Bader gor var Quine.

Fredmans #7. Epistel

angående Sin skiona och hennes obeständighet.

Bröderna fara val vilse i bland
om glasen, men ej om kogen
alla de hitta till Drufans land
Drick Bröder drick lisel grand
hör hur de stinta och skrapa i sand

samla på dörrar, och bulla med Krogen
Ragla och tumla med stopet i hand
Och bloda om tunga och tand.
Sader Morick, sla i sla i:
Men flicka har glömt mig, jag dör krogen
Natt och dag jemt i sylleri
skal all mn sorg ga förby.

Qdra

Bröderna grala med brickor och kassla
Vid ölbagaren jemt demonstrerar
Somliga dricka ett quarter i hast
och draga klingorna hvast.
Sarningen rullar och brickan slår fast
Gubbarna slamra och stalk discorera
an om ett kyrktorn an om en quast
Men kyparn han svär som en gast
ha ja, ja, ja, idet är ja ja
sla öl på pipa ge mig mera
flickans skal uti tanckarna
fast hon har kostat mig bra.

3die

Da jag har godt henne skänker och guld
Då Barnhuset skaffa jag barnet
Barnet det dog, med Galas på dess mund
jag Sopp dodgräfvaren full
Ofta har Fallarna gått på Latrouln
jag har då friat det liderliga skarnet
Gått för henne båd cryggbas och hull
och slagit de hiellarna kull
men nnn Anna greta, men
min fiäl tok en fagel i garnet
Som vid ut föll sin frihet igen
och har knapt döden fli van.

4de

Slå i åt mig, kanske sedan förgås
af fastern as luftiga fyra
Tararna rinna på nasan gudar
men hiertat bättre mår
knapt har jag lefvat i femtie år
Dock kan jag trygt för er alla bedyra
att sadant finkel som jag Sopp i går
är höfligt mot karlekens far.

Dryp en drappa eller två
och håll dem på hiertat. håll man fyra
Sedan skal ja mig jatan förgå
Tag blått en sup afsan på.

5te

Aj när jag tänker på hennes hy
och ögonens brinnande lekar
Syks mig af ängslan jag bara vill spy
och från Boutelljerna flyg
Bröstet det liknar en svajande sky
Fröja mig lockar och fröja mig nekar
händerna fängslas mig ögonen bry
och hemmet! min förg blir nu ny
Men min Anna Greta nog
Nog vet du nog på hvem jag pekar
Jan i dej så du mig bedrog
Ja Kypare i det är nog.

Fredmans 48 Epistel.

Som Movitz då Elden var lös i hans Quarter.

Ack! hvad för en usel höjd
Sprackta rutor brutna lås.
Suppen gal en stråf hoboja
hörs i grand der trumman slås
Verda, Verda, larm på gatan
Blås i Fornet Jeppe blås
som en gås
Klåkan klämtar Vån så.

2 Dra

Nilas Torn som röda gulle
Blänker i den mörka natt
Då ett gråbrak mot en skulle
Kifs två kängur om en skatt
ur en sönderslagen ruda
Tittar fram en gulbrun katt
Strax besatt
hundarna sinta
Larm och buller grät och skratt.

////. Fönstren öpnas sta i
Casse och Liqueurer
Ge samlag och douceurer
Adonis Astrild förer
ifrån Barbari
den där med mantelen röder
hsem är den karl si
Det är Hofslagtaren bröder
ifrån Scipoli
Allarm och röfveri

////. Schön herr se på den
Se hur Turbanen strålar
med Carbor guld och nålar
förgylla Vagnen prålar
med sköroxaren
han andas sungt och slafar
och den diefvulen
I sina liggar pafar
Samlar Penningen
Sen far han hem igen.

Litania

Fräls oss från allsara
O Allsmäs Jumfru Dur
och från de skiönas Skara
med roslor och med ur
Och från de skiöna barn
med diademe Rangn kappa
som fragå de klappa
hur molnarn mar i quarn

Skuld slagt och ansorvander
med hogsard orett och Spe
kring sorg och stadsens kander
mig skussa och mig bele
Sa värdes Dauhus da
mm oskuld sa bestia
att jag din litania
O ranssen seuinga ma

Men gif mm hiarlek heder
om den ar Sann och ren
gif karla Sulna seder,
och upsyn Som deleen

Sat mig i ro och frid
så vid din lunna stanna
strö blommor på min panna
gud Olja i min stig

Om hiertat börjar klappa
så hielp mig lyft förbi
samt Nicolai trappa
och Kongl. Slotts Canelli
En Bachi rät Cousin
Har sällan ha lit bäste
han dricker med sin nästa
och äter med hans swin.

Aldrig rigtigt klarerat och giort
Wetska din brunte och stoppa din pipa
smorg dina stöflor så dem har jag smort
Kaya dit remtyg och Sporrarna slipa
Kan du begripa hvart du skall fara
ney det begriper jag intet inn Dror
Jo du skall ut i galopp och förklara

Werlden en nyhet och hälsa från Mor
se på hästen hur han dansar
vecklamer det grona Schabraque
den Trompet med silfver franfar
fasta fast vid hängslorna bak
steg i stegbögelen klappan på landen
tycka på resan lätt portarna opp
Visch. han smäler och hasslar i grändom
hör hur han blåser i gupp och galopp
// Oelmiuka tjenare
// hurra farsal
// Frejas Enspännare
// med sparre på häln

Wia Molberg giör hallt och vänd om
Molberg vänd om dig och höxa tillbaka
Ryttare, Ryttare hör du ej som
Spärra Camelen och ryssningen skäka
först skal du smaka den vida Leguearen
som nys till Wannsholet bryggdes af Mor
sen skal du praglig med hängslen och snoren

Bjuda oss saddrar gutar kiara Bror
Jag hvad tycks dig om den klunken
Brasq bravo dugtig och Skion
Sådan seps val brand och spunken
Stillar magens buller och dån
Bror med ett handlag jag Svar dig och sager
nu far jag det i fyrsprång du vet
Pilch hvarken ranslen ell hörkorn jag vajer
far vat god vänner och hör min trompet

Hl. Gjänare gjänare
Hl. Tack kiara far
Som en ukrainare
Rid och var snar.

Beda Molberg och lugga ur mund
nej jag skal spanna på berg och redoutter
hall nej han hör inte, hvissla åt hund
som trippar framför burleg och butter
halsa på Mutter och nuka och ropa
nej han arbetar i blixtrande språng
Armen åt lifvet håll benen tillhopa

linda kring hatten din silfver cordon
Dilch: hör pipkan ned i granden
Dilch: Allons nu kommer han hit
haffen röker varm på landen
svart och skrummig lodrig och hvit
se hur han slånger framstupa och nikar
nukar åt skyllar och halsar på stop
Dilch: hur han smaller ger öfver och nukar
har i flegbögeln med ögonen hop

:/: Skål fader krogare
gemej beskied,
Allrig på krogare
sala jag red.

=

Mutter hälsar och ber dig Camerak
att du vil hedra den lilla vår planta
Binda dess saddrar och samla med stål
Jumfrur och bussar förnama galanta
Sitt ej dijanta om mej och min gumma
Borta vid fingren åt hufvud på mej
Pojken är lik mej och giörder in summa
Borta vid Danto där han sar i dej
Samma ögon samma miner

samma upsyn pussig och svar
Redan pilens nasa skiner
lika röd som min ungefär
skål uti Bror Molberg bud Cajsa på draken
Brita på saxen, och krogarn på Solen
Red nu i slång var munter och vaken
smäll uti luften ett skott af pistolen
// Hvissla med hattarna
hurra, hurra
skramla med trattarna
mor ville så ha.

Nå Bergström skam hvad jag ser
med ben mossa kors jag ber
bröst bouquette i barmen
och sin moys på armen
girandoller parasoller
vi den Movitz loken sjöller
kors så dumt jag dör af skrall
se den som med schesserhatt
präglig som en annan

med en Mus i pannan
Såg jag mahän
Ifver hakan
hänger på den gamla draken
bröstet bespänt skäuler hon fram
Och exelent Liljans Madame
har du skildrat Ifvor på Vasen
men säg mig raison
hvarföre sitter hon
med en fogel uti näsen
Jo raison är den
att dess agla van
Gader Bergström leser an.

De Epistoln

Till Fader Berg och Jörgen Ruckel

Står du och gråter
Valkhornet hur det låter. Pro. = = =
Lustig och kåter
Blås Fader Berg det låter bra
Blås till Bataillie
Så pruta din Panalie. D. = = =
Min Jörgen Ruckel nu hurra
Hvita handskar
Stå på bord uppå hatten
Nu han satten.
Bakfram, nupa Juda, bida
Jörgen vill så ha, Da Capo.

Jörgen han strebar
hör Fader Berg arbetar. Piu = = =
Flickan hon lebar
Och vel i dansen giöra hand. pui
Jörgen sig krumar
hör Fader Berg han brummar = Piu = = =

1979/94

Valhornet trummar
Blir röd i Syna, blå ibland.
Flickan hoppar lider grand
Jörgen han också hoppar
Och han sloppar
Lyan och sig Sträcker, Slänger
Benen uti sand. Da Capo

Lustigt i harmen
Se hur han kröker armen - Dru - - -
Kräsch i barmen
Det flackrar och det fladdrar uti sin.
Glasstorna skaka
Valthornen hör de Braka. Dru - - -
hufvud hela baka
Och Jörgen rak i lifvet. huh
hurra i dansen blås och tuck
Dansa på Norr och Söder
min broder
Rigtigt kalf Bouteleer - svalgen
jag i en minut. Da Capo.

Sup drick och Smutta
hurra Valthornet prutta, Dru= = =
flickorna skutta
kring glaset. Bröder hej gutår. hui
Ät på minutten
Se fader Berg i truten, Dru= = =
kåsten upbruten
nu öfver mässings: bräden står
kära sste bröder Bacchus rår
Venus mitt liv förröder
Kära Bröder
Vinet i mitt tyska mycke
Kärlek öfvergår. Da Capo.

8de Epistel

Till en hvar af Systrarna, men enhannerligen
till Ulla Winblad.

IIII= Fader Berg i hornet stöter
Se hur lilla Nymphen söter
Svingar sig uti Dansen

IIII= Se hur fader Berg han gapar
Når som Jörgen Puckel skrapar
Stöter han en ~~Cadans~~ Contradans
Hurra si Ulla dansar
Engachanker, flor och fransar
Hvit Sultan och blommor kransar
hvita ben ::
Vid Lius och Lampors skien.

IIII= Valthorn bör man ha på Baler
Strufvor, Nymfer och Locater
Stor sak uti violen
IIII= Si hon slänger, armen, trötter
hvita ben och röda fötter
Se Himmels blåa Kiolen
Hurra se Bröstet gaser
Mensta veck i kiortlen fräser
Se hur fader Berg han läser
Noterna ::
Kära far blås bra.

Kära blås som siellva sattan
håll Valthornet uti ak gatan
herrarna skal gå in.
Friska Grefvar och Barroner
hej friskt humeur och vin.
Hurra se Ulla skrattar
se hvad galanerta hattar
Paris sin helena fattar
Röd och varm :||:
Blås fader Berg allarme.

Valthorn hörs i luften mumla
Och Sirener kring mig tumla
Under Apollos lund.
Ulla Vinblad kära Syster
Du är eldig qvick och yster
hvarje dag sa stär du brud.
hurra jag hör dig sjunga
Jag ser frejas hampel gunga
Eldar kring i mörkret lysingar
full och vät
Står du i Barons Bår.

9de Epistelen.

Lee Lebon Volz, klingar väl på alla Instrumenter
Men i Synnerhet på Basveol och veol
de Gam 6.

Hör i Orphei strängar
Stämmen edra strängar
knäppen alla :ll:
Lee Apollos pris.
Ty Som lee Exempel
Alki frojas kämpel
Nederfalla :llll:
Följer er Capris.
Ty Som prufven gammalt öl, gutar
Eder önskas fuchtigt silfverhår
:llll: Och en strupa som förmår.

Basveoler klinga
Lag lick Bagarn svinga
Svinga Broder :ll:
Svinga med din hatt
veja dina Dater
Du har bra Camrater

Bacci flodor
Ginna dag och natt.
Glas i hand och liuflegt strängespel
hvälle de Venus krammin och famel
:/:/: Bljve Broder Vek. din del.

Du på pindus strötar
Och dit blod arbetar
hiernan värker :/:
O din hufvudskål.
Vid en brudsång broder
Strödde du Renoder
ingen märker :/:
Dina hanche präl,
Sätt din hatt på hufvud, kärasse bror,
Bacci vingård står nu i fett flor
:/:/: Se Bacchi med sin mor.

O de helga sunder
mellan blixt och dunder
Veneus racker :/:
Bagarn utom skyn
hon på månen hvilar

Hon med ven och pilar
Sig utstracker :/:
Kring varst Pattubryn
Der det vatten, uj i bara ven
Paradiset blommar min Rosine
:/:/: Satt dig neder håll god mine

Fruckta inbet dunder
Under på ett under
Vagarn blanker :/:
Klar som en Jouvel
Spegla dig: Det hiertta
Skall bli gvitt all smarta
Och du tancker :/:
Vlatt på sang och Spel.
Du skall bli uti din malning hön
Magnifiqualt din kroppar nåsa bör
:/:/: Vacci kron och fröjas har.

Vinet gör dig sager
Vacker som en dager
Tag den lotten :/:
Knapp hvar Vasvob

I hvart stop du kommer
Nytt behof du glommer
och på Bön ::
Se din lyckas Sol.
Lycka till Cupidos härligher
Att i Venus Vingard blifva fet
:: Drick bror Wek du är Poet.

Fredmans 10de härliga Epistel, hvilo nybegynnare på Grona Lund.

De dyrbaraste gåfvor utföras ofta af den lekande naturen, under mildaste Himmel, då de dödliga med blekinade anleten, intet magta pryda sina kinder med den purpur, som de lysande blommor vid Morgonstunden sprida. Man ser uti frysande floder kasta sina pärlor, hvad kasta! Ja med snöhvita fingrar, som kapla om glansen med den Orientaliska. De gyldene fiskar i Rhina upstiga i en soapelgul anga utur Berliner blå kåsor påsatte med rosenröda bandvippor: hvad jager jag! Skiördemannen å åkrarna i de rika Länder kunna knapt i sina glömmande Factor

Förlikas med de violetta Sällverase, som skördas af
deras agate tjär: Dryckes härlen vid de bullrande backar,
finnas uti Passanii träd upsatte, med kunskligt verkade
förlaten, herdinnor i Nymphis och Gingans, med Sol-
hattar af Parlemo gunga i Commerants tran, och fylla
luften med förlustande roster.
Der kåsar ett glas af flora mogots afronsinhet, Alske-
liga Bröder, Circa 3ne halfore, och af det höjserliga
myrbranvinet, som de främmande Gesäuter undsa
vid afskieds tagandet. Alskeliga Bröder, for en
kvitten sa vi sa myket att - - - - -
glasen darra mellan kogen, håll i glaset du ar mogen
höjsarn sitter der pa krogen, hela dagen krogen.
Swille de Venus och Cerisco
Vaxa der vildt i skogen. Da. Capo.
Det ar ju sielfva san, mina Alskeliga. H-
J en röd Pharlakans kröja, Sitter han, och har
en blöja, kolket sig till jorden böja, sina glas
upböja, harkar han glaset med blöjan! Jo det gular,
hans höghet förnöja: Da. Capo.
Alskeliga Bröder: de dyrbaraste gåvor utsökas af
af den lekande naturen. Annu Gular, Suo mig hiu
Amen!

11 Epistelen

Enhänner tigen till Beerkälarne på höngl. Durgarden, Klingar väl vid Hoboë.

Fader Bergström fingra det hoboë blås.
:/: knapp upp ditt kräs:
hål nattråken öppen, så ser man: hva, ba
:/: Skinnbaxorna.
hatten på
Blås nu da :/:
Älskelige Bröder tagen nu i ring
och lät oss alla dansa kring.

Se där springer löparn på backen, se där,
:/: Ollonet bär:
Se det grona glaset sin skiöna hänger
:/: stalt Cavalier
han ibland
kysser hand :/:
Älskelige Bröder blåsen allihop
och lät oss komma våra slop.

Och se Ormens pigor, se Carja, blås bra
:/: se kiörtlarna
hvita klackar, gaffar, och målade skor
:/: Baken blir stor.

nu på Bal, Swärd och Smal :||:
kära bröder slå nu alla fönster opp
hej lif och mandom i var tropp.

---

harpspelaren ur dansen och löparn skall in
:||: Hobo je nie.
Blås nu pianissimo: Ah! sticken en
:||: med veka ben.
Krumman sig
gunk och vig :||:
klappar löparn utur dansen der han går
och harpspelaren skall in gutar.

Herra Camerater all andas i tropp
:||: Qwickhet och hopp.
Gåhen uti loppen, och löpan vid strand
:||: Myran i sand
Lekja vi
Spela ni :||:
Spela hoboister gunga tak och galf
hvad slår klacken! hon slår tolf.

12. Epistelen

Enhannerlegen till Anna Stina

Hej musicanter, ge Waldhornen vader
Sjotta ut fuggbusen blås :/:
här mellan tistlar och byttor och bråder,
Kärlekens förtåt upslås :/:
Blås Edra hundar, så ska ny så **Lejon**
hierta och bränvin och änglar och buska
nu Waldhornen ruska
så inlet och puska
men håll ulom sönstret Gvalthornet dek Stina.

Skugan är vakor med hundra tapeter
kiöket i kammarn, hva bra :/:
flikan i sängen i sarken så feter
hej Anna Stina harra :/:
Blås edra lymlar till dygdens minne
Sätt os till bildeda båd Bacchus och Venus
Vy hierlan vi röja
Vår skuga förnöja
Vi dö utaf kärlek, och lefva af vin.

Valthornen lyftra, håll styft uti armen,
Blås edra Dytingar blås :/:
Se Anna Stina så hviter i barmen
Dyrka upp Skönhetens låd :/:
Kärafte Kommen i hog minia ord
Kärlekens Kempel, Länder och Städer
är Bollar och Kjader
Trappstenar och Bräder
Gator och grander och stolar och bord.

---

13 Epistelen

Till Bröderna och Systrarna på Lohätten, Klingar vål vid Valthorn.

Hej sade Fredman hvar gang han hörde
Valthornet böja stråla
:/: Och Spelmån sag
Verlden är ej så full som vi
henne angsleg afmåla
:/: med storm och vag
Alt leker för vår hog
Skönhet i hvar ögna stråla
Bränvin och dubbelt öl ha vi nog
Violer på hvar krog.

Skarasse Syssror uppå Sofiatten
heder, fack och ära
:/: och full Musique
Holländska pijor, regarns peruquer
Ryssar Som svära
:/: och jungfru skrik
Den baksman är rik
Till Dubbni skall han med hiärta
han dar, med långa boxerna slår
hon slick bra stryk i går.

Edra marktättor slå intet dår
Ej sönstret, hut och hika
:/: bjud upp och nig
Blås edra sätar nu blåser en
Blås alla tillika
:/: blås som i krig
hey lustigt svinga dig
Anna Stina och Fredrica
Skörtarna upp, sol siädarna i hand
gutar en sup i bland.

Ge fader Berg nu Bränvin
han Skörsgevaret står och stoter
:/: Du raska drång
Gräsgrona Boxor, blå rack och vass
Skörs hvad du är Soter
med gult gehäng
En hyrvagn vänster sväng
Ser du inte Kusken hoser
glasögona på näsan gevar:
Nu Balen opnad är.

Bröder och Syssrar de klappa med handren
Valthornen de träta
:/: Se mamselle Spaar
rosenröd kiortell och blå strumpor
och skala
:/: och gal Parcas
Rödt vin i grona glas
Bröder tar oss allt förgäta
Sjungom om Kärlek, roppa på vin
Välkommen min Cousine.

#

Lisa med stubben
Som niger för gubben
där Står.
med Stora buhen
peruquen //.//
Se hur hon sagtar
kring axlarna slagtar
röd. har
med' onna armar
hon larmar //.//
Griper mot solen
Se gull gula kiolen
I Jergens kåa sitter hon på stolen //.//

#

Klinga Bouteler
min kronsips jag svalter
gu tar.
kärleken stiker, jag driker //.//
Såsom oss alla
den Venus åkalla
har står.
Som dina sätter och krafter
Lukor gif lud Se kärlekens gud
Hvem vil ha Bruedgum har ha vi Brud. //.

Fredmans 20de Epistel

Till Broder Bredström.

Nå å nu alla församlade här
Erik Bergström och Broder Lar
Benjamin Schwalbe, och mon frua
Vi å alla här
Diskorna smälla och kuskarna slåss
nu kommer vagnar och Skäsar och tråg
herskaper stimma vid lyktor och blåss
och Kuskarna slåss
Slackter och anförvanter
Nymfer och Musicanter
Valsch &c.
Salen öpnad är
Anders Vingmark med sin fru
Petter Bredström med sin Karesse
hej gutar en sups annu
Den var af de smårre
Skål Anders Vingmark välkommen Vi
och gutar Olle Olsons mor
Systrar Joanne med bläs och flor
Sa leppe och röda stor.

Helmiuka kunare se Fader Berg
Valthorn af Mässing, med bulor och arg
Kors hur du svettas bad Olja och marg
Gutar Fader Berg
Med stora pumpskor på förfaders bruk
randiger nattrock och skuren Peruque
halsduk af läder och giördel på buk
Så förfaders bruk
Slugan af Nymphers prålar
Hurra Valthornen skrålar
Vallyl.
Djana hon är sjuk
Syster Djana illa mår
Djna barmen sku vi hålla
Litet hogland vin en tår
litet pimpenella
Klinga Bror Wingmark för lilla Rousine
Kärlekens blommor sku vattnas med vin
Munnen bebådar en leende mine
Tag fram Carafin.

Jergen Lucke tag hatten i hand
Var icke hiulbent nå skrapa i sand
Gör Caprioler och stupar i bland
med hatten i hand
Slång hvita handskar och hoppa min bror
Du kan bli lyckelig långt mer an du tror
Wredströms kåraste, prägtig och stor:
Wend opp min Bror
Lustigt i dantsen svinga
herra Walthorn klinga
Walhå l. l. l.
med ett stådligt Chor
Lissta Gumman opp och ner
Trojas Tempel skall du skåka
Broder Wredström intet ser
Låt Walthornen braka
Stöter i Walthornen med lustigt Allarm
Jergen han lyfter Sin Skiona på Arm
Ögonen gnistra af Kårlek och harm
och Wredström står så varm.

Na Broder Bergstrom, hur är det nu satt!
Stå ej och stasa så trumpen och matt,
har har du glaset. Sätt på dig din hatt
hur är det nu satt!
Jag skall säga dig pauvre Amie
Eldrig på Valer dra fram jalousie
har äro tuppar med sporrar. Stå.
Drick, drick, om Amie
har går det till just ärligt
Valthornen gny försärligt
Vallhå ll. ll. ll.
Stalt Suppo tupperi
raisonnerar du det jar
Jag Valthornet slan på truten
Syster Bredström, pelskan går
är nyringen Sluten
Jörgen Lukel, hvad jan är du här
Anders Wingmark och Broderen Lar
Eric Bergstrom och Jeana stan där
Nu Balen sluten är.

Men var är Brännvin klachan står
Brännaktten ropar, Krumorna går
Flickorna gäspa gusinna de sina
hör Klachorna slå.
Skärnorna Blanka och stortina och dö
Mörker omringar bad klippa och slö
Nu blir jag härlig finns har ingen mo
Som orkar dö.
han dör och jag vill lefva
Och Skönsta Barn af Eva
Valtje. ll. ll. ll.
Ach, alt Skött är hoo.
här är jag och där står sång
I min Siäl Repade strider
Broder dansa nu i stång
Bredström står och grieder.
Broder Bredström hvad fan stå de här
Sag en Sup stemmen och Skärpa begär
Nu Ser du ut som en luciser
Men Baten Skulad an.

Fredmans 91:ta Epistel

Sjungas vid fleutraverer.

Systrar hörer min Musique uti fleutraver IIII.
Ljudet orar Skärer III.
Under löje stoj och Skrik.
Verlds bekymrer rik:
Kära Systrar, låt oss alla glada blissa
Låt oss våra lustar fria lyglar gifva
hvar en följe sitt begär II.
glöm allt liss besvär.

Ge nu fleuterna en lon, blås för hela laget III.
Nymphen är i laget III.
Och vid Kärleks gudens tron
dansar jag och hon.
Skiöna ögon hvälfva kring och kasta Stråtar
Nymphen ger sin hvita hand: hörs hvad den pråtar
hur hon sjunger: mon Berger
glöm allt liss besvär.

Mina Bröder Lif och mod, dantsa, hör de spela.
Ljom och hiertan dela. III.
Intet Svart och ängsligt blod
plaskian var Aenod.
Mina Barn! förän skiönhet skiall er hierta sara
Lät er Baccus haldre på er hiärna dara
och vid Vinet glad och här III.
glöm all lifs besvär.

Fredmans 22 Epistel

Skrifven vid Ulla Winblads Säng, sent om en afton.

Fram med Bassvioln, knapp och skrufva.
Ill Skrik Skrufven in.
Lip och hulka Som en turturdufva
ill. gör för mahän Sin.

Slång din peruque, och bulta din hiässa
Lif ej Svartsiuk, modig och rådd.
Lät mina ögon tårar prässa
Uppå Ulla Winblads bådd. Uppå &c.

Fader Berg gutar mitt bröst mig klammer
// Mitt hiertа känn,
hur det klappar sid hvar ton du stammer
// och Sider Sen.
När jag ser dig så tänck at jag finner
Hela Skalkа och ro i mitt bröst.
Ty med ett glas du mig påminner
at mot kärlek finnes tröst.

Men mit öga ser just i en dimba
// Just Frejas graf
En paulun Kring hvilken lampor glimma,
// Drag Skona af.
Helga dit rum der skönheten kastar
Sina Lilljor Doden till ros
Du min Vestal till målet nu hastar
och min Seal är i behof.

Se den hvita Carmen hur den flambar
// Snäpp lätet grand
Se hur hon Sin Myrten Krona hämtar
// Ulaf din hand.

Se hennes ögon trossa just döden
Med sin klarhet styrka och färg
Hör hennes sång om Jungfrurnes öden
hör du, hör du, fader Berg.

#

Se nu kött och blod i skönsta prydnad
ss. förklara sig
Mina känslor från förnuftets lydnad
ss. draga mig
Draga mig dit just dit där du ligger
an får du ej lida af,
Nu skall du dö, min Nymf jag dig ligger
Qvicka åter i din graf.

Fredmans 23. Epistel.

Till Lokatten.

Kurra Courage, Bagage, god dag Broder: fnysk i staskan: undan med dammspelet du bekbyxa, med din langa hallun ska pissa där, du skall bli damm: Jag! Sla i och sup mig full. Hur det blixtar ur Castellgluggarne. Peter Jfvarson kommer från Bourdeaux: han ligger ju i Battegat (Canalle. Gutar: an en sup; han kommer från Dantzig;

Se den röda flaggen. Vila är han; än en sup. Gutar, än en sup: han är röd säger jag: han är grön säger jag: hurra, hurra, hurra, stryk på Violerna. Agta fönsterna. hej flickor svinga med hatten. Sag hit Stopet klinga och drick. Gutar, Lador Berg: Det skal vara Peter Jssarsons skål: hej sam Toppsegelets Skål. Jag har den annan drickà Toppsegelsskal. hej, tacka solspunnengar. hurra, hurra, hurra. Nu ja vi din och Dankeger: dobbelt bier: flaskor med silfver Tallpanor: kän, ferna och gullbrandin. Stryk på Violerna, stöt i Trompeter, na, bjud up och dantsa. Dantsa Edra Lapeggjer. Vlas edra Sorndygdar.

/: Båtsman tag nu din lussa
Tugga din strussa
Och i min stussa
Dantsa med din Nymf.
Gjör henne ingen skymf.
/: Kuttra du lilla dussa
Ty har du snussa!
Tysten din lussa
Ma petite Bergere
Du utan nåsa är.
Ty sin susand nej jag tackar
Hor Valthornet hur det krakar

hör du Nymf med hvita Klackar
Med Corsette och Girandoler
Jag blir kär
Wardus dit bröst begär.

Fria i helvete Siögren. Tian du blir kär i et Troll, med svart flanells kjol, et par röda boucle de nuit, och en barbent fot, med en usliten Triumfants Toffel! Siögren ja hör du siögren, hvad tycker du om henne den med gula Damask kjolen och Kalliminicks lefstycke! hon som står bar fota der och skrifver på Wassidlen. hör du, Siögren. Verda! hvem är det! hej der kommer en tyrk. det är en Italienare med de 12 Apostlarne på ryggen. hvad Fasar Kung David tiä hast med en lopare fram för sig! Acht Stöber, mein Herr ha mig sett tusand, alla är de från Wourdeaux. Gutar, hej flickor, god dag Herre. Della vino, della pael: hej, han tycker om Calaset. är en sup: tora di dio arrisera bentosto a questa cetta: Sup din s---a. Se på dansken, hur han svanger sig. Rathets sarlilla, sup, eller ska vi banka dej: Wet du ban J agte mendi horer, trumpeurieter, är der ingen skam i jer: be raabe sadan udi Borgmastarens gade. Landen ser man logere på Radhuset. I Wörnemak. Klas i Trompeterna. goos dan you hou don jon. Machen sie mir kein spassen nicht.

palla vina ja orka tanna hurra blås i trumpeterna

M: Låt nu Musigen skråla
Nympherna Grala
Stjernorna Skråla
kring det hvalfva bla
Låt nu Musigen ga
M: Dantsa bort backack och Sala
alting vi tala
Låt oss afmåla
Grejas Lefs behag,
och lydom hennes lag.

Swingom Bröder Swang min Söta
Charlek Skal mitt hiertas Spisa
Verlds bekymret tel en lisa
Swingom Syskrar nu med Bröder giör som jag
och drick båd Natt och dag.

Fredmans 24 Epistel

Som är et Soliloquium, då han låg midt emot Djurgården hufvet vid Skogen Skrynin Sönt om en Sommar Natt år 1768 Besvaras af fleuterna. Elegie.

Och du min Moder säg hvem dig sände
Just till min faders sång.
Du som första gnistan tände uti mitt lif uptände

ach jag arma Drång.
Blott för din laga
War jag min plaga
Vandrar tvålla steg
Du låg och skalkha
hur du dig Skalkha
Gran mitt blod i dig
Du borde haft lås och bom för din Jungfrudom.

Tryg den Paulunen, tryg och det verke
Man hål din Brudsång tog,
Tryg dina ögon och det Jungfru marke
Som mitt far bedrog.
Tryg denna stunden
Da du blef bunden
och det bråss beskref
Tryg dina fötter, da du blef trotter
och i Sången klef
Ell kanske på et bord, att min beld blef [illegible]

Ett trogen hierta jag plått för ragstar
Tryg både far och mor
Der ligger jag i ranssen och betragstar

[illegible]r. de
[illegible]ogere
[illegible]den you

7de

Där hans port, der skölden hänger
Skål min Bror af hjertans grund
Röjek jag så mödd framtränger
Eller en blek och gulnad mund
Gubben Moritz ler och Nickar
Men från Charons mörka strand
Dödens blund
Ej dina blickar
Vådar snart din sista Stund.

8de

Skratta Moritz blif ej Sjuker
Marck bland pilar och gevär
Themis Mantlar och Peruquer
Syns i ränsten här och där
Gull galon i röda flamman
Bjuder lydnad och besvär
Druck förtär
Tillsammans
En bit tuggbus åt dig skär.

9de

Sträck på ryggen Basfiolen
Eld i skrufven röd och varm
Sag den stora badarstolen
Agta dyna fot och karm
fleuten, lyran och Basongen
häng dem framman för din arm
lustigt larm
glöm ej hofsången
Slå Valthornet på din arm

10de

En Eneas lik vid Troja
Movitz utur porten går,
Marionette söt håboja
Allt i lifvan lagd står
Elden fladdrar i Peruquen
Sprutan han i backen får
Slangan slår
Movitz på buken
Vattnet skiljer ben och lår.

11te

Jordens gudar all er lycka
Är ett stoft ett glitter grus
Fattigdommen vid Sin krycka
Kommer lätt till trånga hus
Morfar går till nästa Krogen
Börjar der förnöjd ett kus
Tar ett rus
Tapper och trogen
Dansar vid ett Sexörs ljus.

Fredmans 49 Epistel

Hvaruti åtmälas Ulla Winblads hemresa
från hessingen i Mälarn, om en Sommarmorgon
år 1769.

Solen glimmar blank och trind
Vattnet likt en Spegel
Småningom upblåses vind
I de fallna Segel

Vimplen Straks men med Sin är
Olle på en höxalm Står
Kierstin ur Kajutan går
Skiuter lås och regel.

2dra

Stålet gnistrar pipan tänds
Olle Klår Sitt öra
Roret vrides Skutan Vänds
Gubben har a göra.
Under Skarpa ögnabryn
grinar han mot Solen i Skyn
Kerstin gubbens hiertegryn
Skal un Segel föra.

3dje

Seglen fladdrar Skutan går
Verker har Sin lusta
Tyran brummar bolgan slår
alt med vald och yra
Skutan knarkar bracklig glas
Vimplens flaekt i loppen fes

Suppen gol och Herrn les
nu slog klokan fyra.

4:to

Mycket stor ål dem i turn
Som på Skulan fara
Olle du hvad kostar kjurn!
Tyssna hvad de svara:
hör var är ni hemma nj!
Ifrån Loson komma vi
med grönsaker sillen
Miölk och äpplen klara.

5:to

Siken Julle skymtar fram
Marjo aren lyftar
med sitt lofbratt miölk och lam
hon lill Lullen syftar
har i knät en bytta Smör
Kiersbärs Jorgen framman for
Marjo mu sin lossang göor
snyter sig och snyftan.

6te

Ulla Winblad skratta sung
Spritt vid Solens strålar.
Gäspa ej loos up din gaung
tag båd band och nålar
Fästa din saloppsigen
hör du? Prosit lilla Vän
si här ser du hafsingen
grona kran och pålar.

7de

Ulla fästman på dig ser
som min Nordström lilla
fäll dig bredvid mej sitt ner
fritt din bradnad ställa.
vi ha alla lika rang
Lustigt hör Basunens klang
Prosit och Kontentement
Lyrbar ogna sälla.

8de

hon i Vassen skyl sin kropp
Snard i saka lagen
Bruna Oxen kastar opp

himmels blåa vagen
Engen står i härlighet
Kalfven dan står yr och fet
hästen lumtar stået och [illegible] klen
Svinet går i ragen.

9de

Vid ett träd uppå en slätt
Syns en skytt förbida
Dagen brymmig klar och lätt
fåglens sång och quida
Bakom trädets liocka stam
Hossan synes och skymtar fram
hunden trogen som ett lam
Står vid Skyttens sida.

10de

Morgon Supen, Morick går,
Lustigt bollan Svallar
Ser du Ekensberg gutar
hör hur folket tralla
Der framsätter en sin fot
Klotet Kägelorna slå mot

hör du dunsen af hans klor!
uti Jörgen knallan.

11te

Uti en löfsal kring ett stopp
några buskar Skratta
Hopa krumb och alli hopp
uti stoppet satta
Somliga med sträckta ben
Sofva godt och Snarka nu
hvila hufvud på en sten
Ell en blomstermatta.

12te

Då den klippan här vid strand
Sielf Phinsen pråtar
Bildar af en nåfva Sand
Skiöna blomster stålar
Alti leref bramed in
En Apelles penfel sin
Alla Jämblad min Cousine
Ser du hur jag malar

159
151 151

Fredmans 51. Epistel

angående Malberg som sadl[illegible]
han lagt sig i Kalsian.

Tienare — Målberg hur är d[illegible]
hvar är din harpa hvar är din [illegible] klen
ack hur din lap är klufven och [illegible]
hvar är din harpa Svara min [illegible]

Sell rosst ock min sar
min harpa jag bar
Där börjas krakel
om mig och mitt Spel
och bast jag Spelte p: p: p:

Kom en skoflickare ullbent och lar
slog mig på bulen p: p: p:

Hur Sag han ut jo Surogd och klen
Svarta Skinbaxor, mörkblåa ben
Upsatsad hatt med gullbrans och band
Randiger Nattrack med Kiäp uti hand

Just så Sag han ut
på Vaffen ett Spiut

Satt i ett gehäng
Som när han blir sträng
Står han på Tarkistan p, p, plang
så att det knarrar i fallbank och sång
dorrar och fönster p, p, plang
Jag satt och spelte nyktter och sur
Drottningens Lakeja i Lolen ur Gluer
Rundt i kring mig Satt förståndega män
En drack ett qvarter, ett halfstop drack den

Men heur det var satt
Slog en af min hatt
en ann sad at mej
hvad angar det dej
Lolens Officerer p, p, plang
Du skall lära en annan gång
Ha sand för lunga p, p, plang

Skål min , hör hvad som sker
jag tog min hatt och drack ett qvarter
Salle helt högt om Lolns conjeneter

153
161

Veten god Herrar Sad jag och
Att ingen Monark
I Verlden så stark
Förmår sätt land
Förhindra min hand
At på min harpa p, p, l
Och det så länge där finns nagon
Spela en Polska p, p, plang

Nu satt vid dorn en gammal Sergeant
Svenne Notarier och en stånd Dråba
De ropade slå, Skofliekarn har
Polen nog straffad, dess öd utmatt
En vinögd Madame
Ur skrubben steg fram
Slog harpan i kras
med pepor och glas
Skofliekaren högg mig p, p, plang
Bak uti nacken en skarra så lang
Där har mi saken p, p, plang

Att visa Werld nu frågar jag sist
Ved jag ej oratt! Malberg jo visst
Ved jag ej oratt! Malberg gitar
Harpan är Sönder och nasan är sar
I sadan sortret
Ej battre jag ser
An sly ur mitt land
Med harpan i hand
Spela för Venus p, p, plang
Bland herrouser hasslanna och rang
Folg mig Apollo p, p, plang.

Fredmans 52. Epistel

Hvarutinnan afmalas Mollberg uti hast
Som biuder uti Begrafning.

Apollo ur vagen ge rum för Couriern
Ga ur vagen för Mollberg förutan stryk och svang
Usich hur han Smatter med pisken allons
Sitter rak i Sadelen som en stang
Kacken upsatlad på hatten breden
Usich hur han Smatter i slyggande sprang

455 163

och med hatten sessar an en gang
Syss nu i ring
Rundt omkring
han galloperar i harmen
an guppar han af och ann
helt lek en rysig man
Mollberg mark har stor om armer
och uti hyllorna stor
Sorg Bouquetten Syns i barmen
giord af Boxbom Karn bror
se hu han tar up en lissa
hör hur han nu laser Kaekt
primo Vin, secundo kissa
Tertio tas Confect.

Annan ur sagen, adieu och allons
Wanta Mollberg, håll tygeln stanna litet dar
pisch hur han smäller och hoter och svar
Kan du vanta Mollberg, jag begar
Ridder sant Jöran hvad ar din affair
skall du spanna på Draken sag mig hur det ar

164
156

Pseh lee Wegrasning jag bieder Monsieur
klockan 6 i afton ungefär
Vet du ej Wror
Krögar mor
pa Fämar dog klockan fyra
Jag är befall
Öfver allt
att rida hej gevalt
Mollberg skall allting bestyra
Köpa struss or skaffa Musique
Segga Svepning lampor hyra
och ga framför sek
Skötja glasen sta ved eldsken
Vat se tillan ingen nöd
gevarta Pontac, quinto fisken
Sexto safrans bröd

Hurra för Lusend, det pingla och slar
I klock strangen ved Olof, kann är bösta ren
pisch hur han Smaller med Lyskan i sken.

Och ger sporren med sitt högra be
men mina tårar mot hennes hjerta till men
börja tillbra, jag gråter här stor
Mellan på sömmar är strelnad och klen
nu med anglar delar hon sitt skön

Sadan Madame

la mig fram
Som nansin borgar så myker
nu är hon kall
Som Christal
Mitt bröst dess botapall
Hennes fagring sank mitt lycke
när hon satt vid trogdorn i bland
med bindmossa krusat slycke
och ett glas i hand
Hennes ögon jag berömmer
men dess hvita hals hi – hi
gjör att jag alls skiönt fördömmer
och vil ensam bli.

+58
166

Fredmans 53. Epistel.

om

Mallbergs parodering vid Corporal Bomans

Graf.

Bomans

Uman ur Hagen Se tur Papagen med plumager
Stranger guld Apan tils alt blir undan rogt
Se piparen Stolt med Små Moustacher
Grind och Rödblommig tar fram sin Mässings fleut
Trumslagaren trumlar, Mallberg framför går på tå
dyker och Mumlar, och roppar flå.

Si den der token så desperat han armen stranger
halsar en pinne och dunkar på ett skin
Så talrikar en annan stranger
En i ett Valshorn han prullar tiock och stinn
Ingar och pringlar med en grytring mot ett spinn
Samlar i ringlar, ett dödligt skrall.

759 167

#

Sjonare Malberg, Se hur han satt och hjulbent klisser
gråtögd och blixt fall, och som en anka strom
ut och efter tripper i full ifver
Lejon och lustig och lax och Dunderbom
Skiortet han sicker och uppå gehänget ser
Hör hur han skriker så ratta er.

#

Nicka åt Malberg, ser intet Mutter hur han nickar
lyfter på hatten och grinar uppå skiamt
ut i fackten han på klacken sicksar
Ett tu, och ett tu, håll fackten trampa jämt
Se hur han sprätter med ny pisk peruque och skor
Hvita slöstatter och Sorgestor.

#

Se Dalbergs Dajja hvar hon i gluggen står och gråter
Blodig och tinögd och med en svarter kiol.

11. hör ni i Trogen harpan later
Trogarn han Skrattar och Spelar på Tiol
lik Som en Nunna Domans Enka pru
full mot en kunna står med sin bok

Där går Processen Tamrater hvem
Jo Corporal Doman Som lag så da
Se Christian Bingmark narmste fr
Med hviter Näsduk och Svart Rosette
Han mitt i ledet går vid Bergstrom
Klyparen Ede och så en Kraft.

Där går orgtramparn och så Lorna
Trogarn på Sodom och Trogarn på
11 Kor Spelet låt Triangelen hvicka
Trumslagan dunkar och Slår på ett skinn
satt framför Vaktsen linkar Klockarn rod och
full
Där efter Laktsen en skofvel mull.

#

Ja Corporal Woman han har nu kastat sverd och balja
Nu är han dodder, ack är han död bevars
III: han sista gang mousacken talga
på bruna dorn i sjöt den sista Mars
Vi tyks val raska men hvad är vark lif ett blosj
Woman din aska hedras af oss.

#

Rider er Dr xxx ja rätt i ledet rätta selet
höger omvänder er, Skyldra med Musquet
III: Musquet på axel ror på spelet
lägg an i Vadret, Gesyr, och strek och stöd
Womans mandater, prisas uti Vachi tragt
Hurra Vamrater, tack för god vagt.

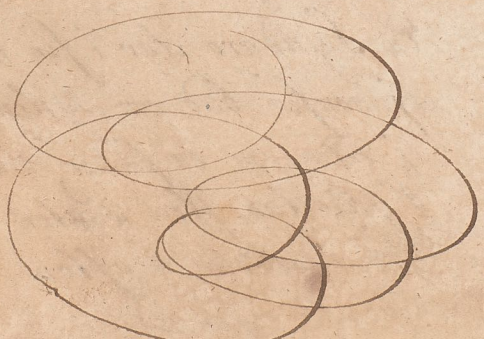

Fredmans 54. Epistel.

Vid en grind uti en Skog
Ett gammalt ruttigt Tempel låg
Dit hvar man med längtan drog
Der voro två fönster
Dörren full Bänster
och Kalla det Krog.

#

Ett Tempel utan horn gudnås
En Kyrkia dörr förutan lås
Ej minsta bok der kunde fås
Församlingen Surra
Psalmen var hurra
och Chorel ett bas.

#

En Syndare där i sin nöd
ej nånsin bad om dagligt bröd
ej eller om en salter dör
I skiorlan stod Lasten
Vid Froskela gästen
Helt rosenröd.

#

Cornelius lefde 70 År
Var herre honom log i går
han nyckter nu bland anglar står
Vid Abrahams sida
är säfängt förbida
han Guds ens får.

Cornelius dodde på en krog
Just då han uti glaset log
och Spelman till Foten sog
Cornelius det minne
det blifver här inne
du lefde och dog.

Hör klockorna med ängsligt dån
De ringa för en Bachi Son
för gamla Sundholm där i Gran
Se Ordens Lerugeen
af döden upsluken,
och stiernan uppan.

Hör klockorna vid dödsens bull
Sosse var Sundholm Sosse lull
Cupido sjunger vid din mull
Om nansin din maka
satt kyssa din haka
hon skiss blisset full.

Cornelius, vi det stoff bese
Wenrangel, Knokor, Suck och Se
Din lesnads slaska som ma she
Det oga det blodde
du lesde och dodde
en krogare.

Din morgon sol bran sallan klar
Din middag blott en skymning var
och nasan aftonrodnan bar
Sa rod latt och krinder
mot morkblaa kinder
hon skugga lar.

Tack för hvar timma och hvart lag
En frögare ej finnes hvar dag
De äro rara menar jag
Som giöra fell bassa
en förstiger nassa
af Bachi slag.

Tack Slå din kammar dörr i lås
Se Riddaren med horn och hiäs
I jorden mulltnar och förgås
Din fiella man rorer
lag i Commendeurer
Trumpetare blås!

Fredmans 55. Epistel

Movitz hell allena, på 3 liljor satt en gång
Harpan mellan bena, glimma bred och lång
Luftigt Se hvar sena, och hvart finger i full språng
öfver harpan skena under klang och sång
harpan var förgyld och grön
prydd med många tusend skön
med en Cherubin prålad målad
uthaf Hofbro sakra rön, Trall — —

#

Harpans klara låte, rör till andagt hvar person
ifrån Herdaslåten, upstå gudars tron
Verlden blir förgåten, heerlåd bloder vid hvar ton
Sielfva ängla skåren, hörs i Seal och hand
Gaf nu Movitz dubbel pragt
när han Sjong mot afgrunds magt
Slog accorden efter noten fosen
hördes intet stampa takt, Trall — —

#

#

Mosick wille blanka uppa Assirios radjoban
rakte på en anka, Val förfökt och war
Jung och full kan, tanka, Är nu Mosicks hela dan
Honom lysta, Sanka, masste ske med kran
När han – förstår mig wal
skulle eldas i sin seal
Somna han mot Vaggen
Krumpen krumpen Som en gammal Backa krak:

#

Bröder om er lysster Välja weta hwem hon war
Så är hon en Syster till bror Bergströms far
Blieff blek och lysster, Sasteg ute tal och svar
men förtrasslig gifter, när hon Bröllop har
Saken war nu slutteg den
Mosick gaf hon D----
derför han på harpan låter gråter
Spelar Psalmen om igen Skall----

Fredmans 56 Epistel.

angående landstigningen vid Hubben uti Mälarn en Sommar afton 1769.

Mamsell Ulla, mark Mamsell
hur värk manskon nu i quall
bad förfilfrar och beströlar
Grindar pålar
Berg och kull
Malarn bolja, hegn och stör
Syll en mängd af kölar bår
Öfverfvallar
fall och fållar
sen förvillar hår och dår
Syftar, sedd af, hvad på ler och sumpar
Skepparn dumpar
Solbrand sur och svår.

Se hvad åkrar midt kringsion
Som af tusend blomster gron

ger en vacker rund kring stranden
Och at handen
Arbets lon
Korf. hvad manga Dacki kiök
er hvar klyfta Syns en rök
Minsta Vinkel
lugtar finkel
minst bra bar fulla ök
Malberg styr dit af, at Bryggan lei vanster
Ren sitt sonster ö:
öpnar fader Hök

Sitta dit af, dit at stranden
Ut at sion på Vanster handen
Dit mitt öfver at det huset
Dar som liuset
Syns i bland
Ney nun ros min Socker bit
dit at dar jag pekar dit

Dit åt Skogen
åt den krogen
ar skorsten rod och hoch
Dit dar Som torparn med lustret vid hellen
Star vid jellen
han som koksar hit.

Lussa Tinder blasen opp
hissa Timplen hogt i topp
Satt nu seglen fladdra flagga
Vi å agda
Gar tropp
Klang vid Valthorns glada lud
Sat oss prisa Vinets gud
Ved det ropet
sor på Hopet
Varm bad adrar blod och hud
Drick lilla min Syster druck Malberg i botten
Klang for Skotten
for var lilla Brud.

Lagg i land vid krogen — hvar
Maff vid dorn gior skuden klar
Dar star krogarn med sin gunna
Grenarmina
kiara far
Taek for sig!! Skal lagg i land
Wingmarks Mor lag mig i hand
Skep om kappan
Stig på trappan
Skiapa toffterne i Sand
Kapprockar och knyster, matbyttor Dantzer
Öl och Viner:!!
hamla ifran land.

=

Joanna kappa sin rubin
nej mitt hange log Lousin
Lottas muff lag i Sangkacken
och på dacken
Violin
Lappas handskar jag blir sjuk
Skepta i en mangeldurk

låg på skulan
i Lagulan
bred vid Morsars pisk Perugue
Solasse Bror Petter nej himel Perugen
låg i duken:ss:
pudrat skall och mink

Fredmans 57 Epistel.

Vache Harhalder med guld och beslag
Vier det Papistel nej inlet i dag
Vier det inlet Riddareslag
Inlet, inlet, sager jag
hvarföre håpor och Spirar mig van
Jo kiära hiertans saken ar den
Holmodin och Holmström sen

Att jag vore Medborgare, jag kränglade upp till dig efter
Vederbörligt tillstånd. Jn bona fide ger jad dig min —
ago i underpant på det skal jag betala dig årliga
Jnteresset. Du vill och jag kan intet, jag kan och
du vill intet, skulle jag då för blotta omöjligheten
skull, skåffa dig utföra lokätten och de trappfria
trapporne.

Lokätten, lokätten min främde gulär
Där får du Violer och Jumfrur i Spär
I fönstret i gluggar i Vinklar och Vrår
En Kiortel, en Wåtsman och Kiärleken rår

#

Vad frågar jag efter finance, balance blott styrken
och skjaftan och jag går i dans. Medborgare,
Wanquen, all pavi, all fan, De gnälla mig lika
blott öl fins i stan,

#

Men Staten, Ser ni Holland, Spanien och frank-
rike, manne deras politiska byggnad i anseende

till fremmande magter Aehiske freden, Westphaliske freden, Consilium i Basel Guarantur.t manne deras politiska byggnad kan aga bestånd.

Består du mig Bränvin, fram pipor och krus
Jag anser en krona lik som en Cardus
Carduser som kronor och Testror som nuet
Westphaliska skinkor som Spirar af gull

Jag skattar min flaska och sjunger min ton
En ölkunna mer an en kungelig kron
men finge jag byta skull dagligt i sol
bad kung och ministrar så simma i ol.

Tredmans 61. Epistel.

Ach om vi hade god vänner en så
Ungerst vi för vår strupa
och att vi så stången voro vi brå
Som hade lof till at supa

Vi Skulle liga Gudsigna guds lan
Jag och Kamraten med Sungan i San
Dick om vi hade &c:

Ja sast den San sore Junger som bly
Skull han bli latt att bara
Jag Skull med Krafter och rosende hy
lyssta min borda och Svara
Och min Kamrat Skulle ta mig i samn
Dansa med Stangen och Sunga mitt namn
Jag sast an San sore &c:

Ej pa trehundra steg nagon sial
Ingen kast pa tolfhundra —:
Ney vara portar Skull stangas sa val
ingen Skal bulla och diundra
Bulla han dit Skull vi lyssta var stang
Packta Som broder och do pa en gang
Ej pa 300 Dr steg &c:

Wåd uti ursader, solskin och slask
Dunder och blixt och i sorka
Ja om från himlen sjuk änglar pladask
neder i Sån skull jag orka
Orka att slås köra up dem till man
Taga basunen och dricka ur Sån
Wåd uti ursader &c:

Står du Varfs kramare och grinar i Sån
Når vi oss två nu förlusta
Spänn dina blixtrande ögon på Sån
Sprich i din galla och pussa
Luta nu hufvud på bradden kamrat
Svalg i hvar bladdra en ungersk decat
Står du &c:

Fredmans 62. Epistel

rörande Kortspelet på Klubben Julliden 179-

Ren Palade jag spår och tror
förhand har du Mollberg Vinn
Knapp af tusen du skall stria
Ropa tria
Kiara Vinn
Klöfver ass gutar behänn
Tuan trian! Skal min vann
Kungen högst för högsta ordet
Trumph i Wordet
Sag du den
Sotasse Mor Vingmark! Mor Vingmark stick öfver
mera klöfver!
mera klöfver an!

Spader Knekt nu det var bra
Dums den ville Ulla ha

Asset. Sall ej. det var felet.
Lat se Spelet
hvad vi ha
Nej stor lack! förlat jag ber.
Skal lat asset falla ner
mins i förgars hvad Palader
Mera Spader
Spader mer.
Ruter mera ruter, lat hörterna damma
Stramma stramma
Syster Ulla ger

#

Ulla klädd i grått och grönt
O sin löfrack lysser skiönt
halsen med ett palband randas
Dräglet andas
hvit och skiön
hur står Spelet, spelad w
Ruter 4. Klöfver 7.
Kungen och damen, semman sexeand

Tri den hexan
Fierter strof
Gråt intet Bror Mollberg, hvad hielper du luder.
Mera ruter
hvem skal blanda nu

Lilla Ullas Vaktia hand
när den skymtar fram i bland
båda Hörten luft och lyen
Frejas nojen
Freans i bland
Se hur små ögda Ulla ler
hur hon sitter och sir ner
Och på fingret se jouselord
mellan Spelen
strålar gur
Ropa hvem skal ropa. jo Moseks Kapp stopet
giusa ropet:ff.
Ruter trejag bor.

#

Men mitt Herrskap hätta ut
öpna dörrfret en minut
Vintrews skiärpa tycks förtrolla
och förbrina
hvar minut
Nej Mor Jungmark Se hur sackt
skiernan tindrar i sin skagf
Si hur mån på himlen lyser
Vattnet dryser
Milt och fagt
Drep om dig Saloppen ack dog dla min Ulla
Förfulla :/:
Stod då all var skagf

#

Si hvad Stadar Syns på Scon
Som Vid Bielkrors hång och don
Trotsa bolgan tels hon brister
Sönder brister
med ell don

Si den hassens varma land
för den gyldne Sladan Spand
hur han mod i Språnget hamlar
hur han flamlar
dyr och kiänd
Hej sitta åt Skogen, Si bönderne åka
Slaj och Spraka
hålla pipan land.

#

Hej den gula kämpen bygd
med de liusblå bossar prydd
minsta Sak kan ogat glada
Ingen Slada
är så prydd
Vingmarks fohla löper kapp
Som en Ren framför en lapp
Klang det klingar uti ijen
Han Surprisen
undan flapp

Lejken där på skridskon han slingar i sicken
Dörf Nyssiken
efter några rapp

#

Än den flingsten i jud strack
hur han löper ung och lack
Brun och hvit med svarta flackar
Jbland skiäcka
Rar och lack
men den hvita gångarn där
Som de grona Seldon bär
Mark hur smått han går i danser
slagsar svanken
Hull och svar
hör längst ut på Sion åkarn slös och hör
sonder
Full bland bönder
Åkarn fullast är.

#

Ahasverus var så magtig, med en Lesslik krona prägtig
Ja hans Riken voro drich kiära! hundra sjugu sin

Ahasverus satt så gull och sur
Som ett Lejon i en Jumfru bur
Så lust var hans ara, dricka och förlara
och hvar slaska lomma ur

#

Slottet fuld med härligheter, och skarlakan uti tapeter
Bankar voro dar af bara gull, aj aj aj lull, luu
Stort kalas nu uti susan var
Jämt ett hundra attatjo dar
Kungen sielf kraftera lät oss dricka mera
lät oss drick'a par om par

#

Ahasveri Bord det prålar, Vin bars fram i gyldne skålar
Spiski skinka härlig Somarmat lag på silfver fad
lik Som hos dar Kung an plag ar ske

Sitt Landshöfdinge och Öfverste
Vid dess Tafvel Spisa, seingom nu war Vija
Och af Vanligt hiesta le.

Man Ser af de helga Skrifter Ahasverus han var gifter
Drottning Wasti hette hans Gemål drick om hennes Skål
Hennes Majestät af Persien
Vrät mot Kungen Som Sin agta Man
när han Ville leka börja hon at neka
Mangen hustru gior Saan.

Kungen på Sunde dagen, Ulaf Din och Hiorlek lagen
Skicka Sina Sin Kamererare, att Sin drottning be.
gud nåden Som då han sluka Ser
oj går Sielf men skickar Sin Kamrer
Den ar att beklaga
låt oss glasen taga
låt oss dricka annu mer.

#

Drottning Vasthi vell ej lyda, lät en an sin Krona pryda
Hägan Esther fick en gyldne Skrud blef en Kunglig Brud
hon had en Cousin Mosdochai
alla Judar skalmar vela se
Skål för gamla Juden Skål för unga Juden
Skål för hela Sverit:

#

Juden Satt vid Kungens trappa Slapte alla in Somt klappa
Hagom Sysla åt en Jude nog Jumfru bur och Krog.
Svanne honar mand vid dörren slå
Viska hur de Skulle Kungen slå
Saken sig förvarrar at de goda herrar
Blefve hängda båda två

#

Men hör på hur Drottning Esther, bad lit mältid
många gånger.
Sielfva hans Exelence Herr Haman kom, gubbar
drikom om.
Ahasverus drack och Esther grät
Skönhet gjör i Verlden stor förtret

Haman med dessa ränger sig i gatlen stänger
puffig, skriner blå och fet.

#

Ahasverus ful och dåsser säg sin förmeer menisser
Ö'en galga 50 alnar hög fråga om jag tog
Juden sen som kungens bästa vän
svingar sig i purpur mantelen
med en gyllne krona säker hufvud bona
låt oss dricka mer ja mer.

#

Si så ser man verldens snara, höghet ofta står i fara
sytkans tempel an en hisklig brant är det icke sant
skåla Haman drep och mössa bär
sadan hufvudbona jör besvär
Ahasveri lära dricka och förlära
är det bästa jag begiär.

Skål för det hon som hiertat gladder
med sina liusa ögons blick
Vi styra riken folk och stader
De styra oss, men drik, drik, drik
Jo skall man Skål ehvar hon finnas må
har du ingen så kom och drick ända
Wåde för dem som redan fådt
och för dem som få, få, få,

Vid ett torp i en Skog
med en hast för en plog
en sattig bonde kiorde och log
bäst han kiorde en stund
stack han pipan i mund
för nögd af hiertans grund
nöjd på sin lusta, klen och knapp
han vande sin lilla åkerlapp

Var så glad i sin själ
tänkte ärligt och väl
förvisan larm och gräl.

#

Solen glättrar i skyn
alla snarka i byn
men morgonrådnan gladde hans syn
alltid först gick han ut
alltid sist hem till slut
men svettig i hvar klut
Bordet för honom dukas snart
Vid källan der vattnet rinner klart
Middag reddes till
med en fläsk och sill
Hans välust nöjas vill.

Nyköping Flygelgren

#

När han bruket sitt bröd, och lagt strömming på glöd
Sin lurviga lafskal, torr kåd och rod
Såg man åter hans lopp
hur hans lurande kropp
Vred plogen ner och opp
Förr sitt åkar hade skåld
I lunden satt vid hans tåld
Ja när stiernorna brann
Sjöng och offrade han
och så hans dag förrann

Gubben Noach var en hedersman
När han gick ur Arken, planterade han på marken
Mycket vin ja det gjorde han.

#

Noak visste hvad en manska var,
Som de andre deuren förfog af Naturen
Derför, han vinet planterat har.

#

11

Noack rodde ut sin gamla ark
Till att kiöpa Druteler sadana man saleer
för at drieka på sin nya mark

#

Gubben Noack / Drukte egna hår
bred om hakan trinder, rosenröda kinder
och war lustigt / skrek hurra gutar

11

Gumman Noack war en heders fru
hon gaf man sin drieka, seck jag sadan slicka
gifte jag mig / just på stunden nu.

#

Då war lustigt på guds gröna jord /
man fick val lik bästa ingen dörstig nästa
satt och blangde / vid ett dukat bord.

#

Aldrig sad hon / kiara sar nånå
utan tag hel krusel, ja del ena rusel
på del andra / tal hon gubben så.

#

Inga skålar / giorde nan bepar
Ej var då talan, jag skal ha den aran
nej i botten drak man ut så har

Fredmans Epistel

angående slagsmålet på blå porten

Mutter jag kommer med lyktan uppstand
med mitt glas, med mitt Valthorn och Vaffonen spand
Ända till Staden, dit Vaffonen är sand
hörer Eho i gaffel grand
skiyarna bleckra bland skurar och bad
Ser du skytten på Lillian mellan löf och blad
Vrodderna danfa 5, 6, uti rad
Må ej Fredman och fa var glad

Klang hura lang
min Vaffon
och far han är att hantera
Koret är trångt
och for långt
Det gnisslar hett och strängt
Systrar låt oss promenera
Sag da Mutter lyktan och bar
Jag skal for er quintilera
på Vaffonen har

1. Hör hvar lon så klar och skär
Fram den bringas
hopp och springas
Som på Gloutraver.

#

Lotta god afton god afton Mamsell
Si Bror Lars, Bror Petter, Carl, och en an gesäll
Maja på Gyttmar och Cajsa Nydel
Vi roligt gossar nu i quaw
Lys mig med lyckan och fall henne ner
Där en puss, där vid planke, stupa ej jag ber
Hurra Cousiner jag dansar och ler
Si blå porten nu öpnas förbi
Hör hvad för klang
Sicken sang
Si porten sände till baka
Hör hvad för ropp
Allihop
nu slås om glas och stop
Syssrar halken eder raka
mellan sablar, pikar och spett

denna Sabel Skär så smaka
Bäksmans blod och fett
i Span Basonen blås i ett
storma huset
Ji lill gruset
Det bort Langsen stedt

Skuid in i sonstred bryst Sönder hvar kårm
aj mmi arm aj mett ben, aj, aj, aj, aj, mmi arm
Stöd i Trumpeten, skrik Molberg allarm
och rann Sabeln i hvar enda larm
Sola den hunden i blod och traick
Stån på truten den där som är så orsiltaick
Sparka den åsnan Som dansar så fraick
och gior huset lomt lill minsta flaick
ut alla man
hvar om ann
Canaljer ut husbud stupa
Slam Violen
ge oss ön
I Sodoms godda Sven.

Låt oss ruffla Slås och Supa
Squadronera med Sablen så snall
Arr och blånor, shörsor dupa
Wagatell i fall
Hör hur Eko Svarar gall
Mars nu hörlar
gom dess pilar
under Bachi fall.

Mitt Sinne friskt up och på Krogen
Ty Bachus vänlar oss där
Att vara Apollo mer trogen
Det säger jag ger bara besvär
hans gral kan ej min stra matta
Jag bjuder allsammans farvål
blott jag mig vid tuman får sätta
och laska min torstiga Sial

=

Låt högfärdens dårar predika
om höghet om ära och prakt
Låt menniskor kappas och sika

att komma till valde och magt
Tå folkes hvaran öfverraska
och slijta mot enighet krig
blott de icke rora den flaska
som jag har satt undan för mig

#

Tå girighets bukar förtaras
af åtrå till pengar och gull
Båd dagar och natter besvaras
att ackra ett bonat schatull
att snika så myket de kunna
och tala ur girighets ton
Blott min aldra käraste lunna
Dj falter i samma passion

#

Tå Doctor Consumi strefva
att skaffa sig vett med gevalt
I Cantor och lexiis leta
att kianna och utforska alt
hvar Tien eller Rom ar belegen

Jag achtar så mycket som gräs
Blott att de ej slå mig i dagen
där jag vill nedsätta mitt kräs.

#

Låt Venus med hela sin skara
fritt vandra förbi mitt quarter
om hon mig ej gunstig vill vara
Jag henne och äkè tillber
Men ger hon mig Körgen i harmen
jag tar den väl mot med godmine
Blott pojken han tagen på armen
och hämta mig hem ett glas vin.

#

Låt alt fardas fram i sin lusta
och mig för sin ovän anse
låt fåfängans anhang ut-rusta
Emot mig sin hela arme
mitt sinne sig deraf ej quäljer
Själf ger jag mig gerna i strid
blott att mina glas och Bouteljer
ej plundras, men lemnas i fred.

#

Ja låt hela jordklotet fullra
låt Världen själf stå i gesar
Vad byar och Städer omkullra
och rubbas med all hvad där är
Ja anda till gator och torgen
blott att den Källarn står qvar
Där jag kan få laga på borgen
när jag inga pengar mer har!

Si god dag min vän min frände
si Voutelein menar jag
Aldrig bättre vän jag kände
Var Välkommen i vårt lag
gutar, gutar, gutar,
Blif hos oss i dag.

Hur står till min vän med eder
allt för gladlynt synes den
Komplimenter bort jag beder

Låt oss säkert kyssas nu./
gutar el:
Låt oss kyssas nu.

#

Hvarifrån kommer du min vände
Ifrån Mosel eller Rehn
Ifrån Bourdeaux ell Verldens ände
Lik godt du är ej klen
gutar el:
Du är ej klen.

#

Länge saltat har min strupa
Efter dig min bästa vän
Res nu neder hufvud stupa
och kom intet mer igen
gutar el:
Kom intet mer igen./

#

Nej lustigt minna busar
friskt Courage håll god min
låt halsarna bli slussar
där vinet seglar in
gutar el:
Vinet seglar in./

+

Himmed tack för mun och maga
Jag nu intet orkar mer
mina krafter de aftaga
glaset jag ej mera ser
Gudtår &c:
Jag ej mera Ser:/

+

Skåka gubbar efter Ressen
Jag mitt testamente giör
men jag måste dricka ressen
att jag intet torstig dör
Gudtår &c:
Jag otörstig dör./

Fredman Epistel

angående Mor Maja på sorgbyttan Wagaren

Si Mollberg med svart rock och stor
med ruggcarduans handskar och bockskinsstör
med tårstigt hår svart som en Mohr
hans Sorg är stor Wror Mosick Wror hans sorg är stor
Hans Sorg är om och stor, Wror, Wror,

Besvagda har han medsäl svar
Svar up hvita näsduken vid sar tår
med handen sig för bröstet slår
hans angst gudar ar om och svar hans angst gudar
hans angst blir ar från ar svar svar
men Klokomed sin Sax
hon klipper som ett ax
vår svaga lifstråd af
Blott en hand full med sand
Dölje med en fordom frejas nakna slaf
En slungad vapnal i sitt qualm i sitt quaf.

#

Men ack var anklang så bestört
han haller för ogat sett racke skiört
Han slåsar sindel, svettar vord
Ack oerhört, hans hus förstört ack oerhört
hans hus ar som man hört förstört
för Krogdorn dubbelt lås mm van
fällbalkad med bomar och spikad sen
Bror Sor du Skytten Sor du den
gullbagaren ej finis igen Gullbagaren
Den finis ej mera den men, men
men Klokomed Sin Sax ek.

bort till ett berg, att skogen gudinna besöka, stolt af min hand
dess allare skall, med vildbråd ullsvias och rökas, Älskar du
mig i denna min dräkt! Säg mig är jag värdig Diana
Tycker du om min kroja min hatt, på denna min blodiga
bana, hängslet af last gullblandat och grönt, är fästat på
harel som en sena, prydd med en plume min kulriga hatt
vill mandom och valust förena, Skrodersheim hör ack hörde
du nu, hur liuftigt Valthornen de klinga, hundarne ren
i sträckande språng, de hörsvis mot hararna springa
luften är sval, i stillhet och lugn, de grönskande angar
na pråla, skällorna hörs på getter och lamb, och tiurar
na flamta och vråla, neri en delgd ett valdhion med horn
hon tutar och beskapen värdar, som på en äng langha
ga stå och hoppa af slugor och gärdar, där får
du se en Valkulla tåck, sullmiölka sin bonada stafva
under det kom med slingrande svanka, vill bromsar och myg
gor förquäfva, Där går en vagn med dammande
hiul, där rider en Maja allena, sull på ett hof
en bonde i somn, vil ingen sin hosa formena

men vid en knut en pralande stjyll, för ögonen börjar nu glimma
Torpet nu syns bland skuggrika trän, af aspar och lönnar och
Alhar, Innom hvars hägn en rinnande bäck, förspinner
i diken och dahlar.

Redan jag ser ett bord mot en vägg, där torparn sitter
med hatten, under en gök som gal i ett ur, satt vid en
hvitkalkad med vatten, Brynar en knif på skohlack och
skär en hjelpinne af en stickad, Dricker en gång —
lyfter hatten och ler, och bjuder mig också att dricka
Rummet är prydt med taflor och sprak, mångfärgade,
de röda och gula, Saul med spjut, Susanna i bad,
och Absolons skrikande muhla, men vid en säng med
tofsar och garn, en gungande Vagga arbetar, där
på en pall en gumma i bok, med glasögon pekar
och letar, stafvar en rad på Registret med sång, fast
tonerna falla sig hesa, ber för Kung: andägtigt och
fromt, och önskar hans lyckliga resa, trott på en
stol med piskan i hand, en bonde han gnölar ett quäde
Gnikar så godt vid Konungens skåd, berömmer sitt

ärliga Säde, kittar ibland är sönstret och glor, betrachtar bäd stiärnor
och mane, lossar god vind sen pekar med hand, hvar Abo det
ligger i Skåne, Hallkarlen han lyss och ransar sin nubb, för-
bannar sett snöske och slinka, men med en suck af hiertat
till skyn följer de redliga sinla, smakar så godt utspusser
en rök, och menar om änglarna vakna, att med guds-
hielp sell juhl eller så vår nådiga Kung är leubakä-
ader en kärg bäd skrynklig och brun hon vrider en harsva
och nysstar, Gnabbas med en som slår vid en spis, och
miölken i kittelen ysstar, gissar i år som hornet är rikt,
och åxena frödiga bugna, att så sin säd föradlad i drank,
och önskar att vadrena lugna, En med en lång de glödande
kohl, kring frasande bräddarna makar, men bäst hon står,
hon niger och ber, för den hennes hydda besakar, klappar
mig omk lär mig sionga en skiäl, och nämner sin könsorg med
smärta, Därföre märk i krumpnässe mine, bor ösla del
rommässe hierta, Villig och glad jag sionger som hon
den skälen förlusstar mett sinne, stolar och skåp nysstsotter
och bord, alt börjar nu dansa här inne,

Skrangar och barn skrusbönder en svarm, hallkarlar forsupne —
Gesäller, Saga i ring men stryllen går bort, och knaps
uti Bergens Smäller, Ken på min rygg min have jag bär,
och några små vipor i flaskan, Elis god natt jag drichter
din skål, till ytterste droppan i flaskan, Lindra mitt
qual lag lyran i hand, jag orkar ej mera i min yra —
Lefve vår Kong!!! så alskad och stor, se där har du min
lyra Hagersten d. 5. Junii 1775.

N. P. —

Epistel till Kong: Secr: Schröderheim angående Magister
Ennes befordran till Herrestad.

Wälborne Herr Secr: ! höglarade Herr Broder
Tillåt ett muntert lag med rus ur Bachi floder
att vid ett dukåt bord, med skinka och kålkon
så sjunga Elis namn och vorda sin Patron
Ja värkligt denna fest bland gumnor barn och svänner
skal firas lika er ro af fredmans gamla vänner
Så lydes ej illa up en man i dansen ser

En Ulla bjuda opp en Kongl Serveler
Jag ej med Hold emot ett sallskap som forhanda
snart under Vin och Somn slar bordel öfver anda
tal dem som strodda bien så svarm kring hvarann
och fast erl oga forst på lagets alderman
Det är just Fader Berg, som dar på tröskeln sitter
som sorpolar ur ett Kärl och gapar snål och bitter
Just han som nu sin skod leer munnen ensam for
Som bugar sig så djup, när Elis namn han hor
Mark hur hans roda lasi, den blanka sked omsliekar
Och hur mot fatets brädd, han med sin tallrik viekar
dess mera med soppa fyld utbrister i ett skratt
han skrattar an en gang, och vessar med sin hatt
Ur fickan dar han opp sin sleef så svart och surer
och gior när Steaken skiars en drill med Pymmiurer
men gasterna i prat soraekta spel och sang
De sitta på och mumsa på en gang
God vänner skrikor en, let ble och skar Kalhönen
Den andre roppar skal för Elis den patronen

Den tredie lyffter sig med knyffven i fult hugg,
Tor burns i skinhan in, och mumsar uti muggg
En annan gäspar tungt med armarna på duken
och hur han nickar till i stoppet foll Peruquen
En raglar åter fram som staplar på sett mål
Som Synger vid en klunk det vahra konets skål
den ena mist sin hatt den andras nåsa bleder
uppå en bakvand stol så skrattar en så flatt
med glaset i sin hand, och pipan i sin hatt
Än Syns en utsträkt arm som darrar stundom skiälfver
som i en svart blå skig en sondrig harmsfol valfver
Än Synes blixt af glas som splittras i sin flygt
med all det skona öl man nys till fatten brygt
men vid den stora boln som uppå bordet röker
En slunsig glad Madame den leicka armen kroken
med stefven latt till mun hon stint på laget ser
Har remmarn öfver bradd och nager djup och ler
Hon dricker Elis skål och på sin brostlapp ploickar
berömmer druvsans kraft och ruskar sina lockar

Syringrichlar sin Salopp blir sarogd yr och hiar
och diarft på Elis fest ett spetsglas blodd begar
I dorn som star på glant en Nymph man varse blifver
som med en kallrig bak in ofver froskeln klifver
Hon raglar mot hvart horn af sin och bustar seck
och hennes panna bar en randig silkes duck
med glaset uti hand hon menlos star och liger
man dricker Elis skål hon radnar och hon niger
strack klingar hvar och en och skrapar med sin sot
men flickan sprang nu in i dorren midt emot
Allt kaget reser sig man slotar i trumpeten
Sjelf Fader Berg steg up och Snot sig i sarseten
Brack Ulla Winblad lill, med Sysster anne Cabbrine
Bror Moritz Syskonbarn och Fader Bergs Cousine
men se på den Madame som lagger fisken fore
som bar sin Vans portraet på halsen i ett snore
Det ar Bror Moritz bild, tanck hvad han pralar stort
med Himmelsblå perugue, som klofver kneckt i kort
Tank i sin brutna rack en till och med oblagen

Och Oboe i mun, Så sal han ar afbagen
Doubellein skymtar fram och Mozitz som nu ler
Ej frojas opna barm sin salla skugga ser
Min sarda Schroderheim ditt oga sallan selar
hvem ar den glada man som pa sin lyra spelar
Som sjunger Bachi lof och frojas dygdan vet
som andas i min famn och alskas som Poet
Han ar en skald hvars sang, af konst och regler kannes
min gamla laro far, hans namn Glas Ludvig Ennes
Dar suckar han sa lungt vid bordet i en sra
Da varlig hans forhoppning bord lugn och lycka nå
Han ar sa quick som lard och val sett salskap leta
men hur han kommit hit det lar han sielf ej veta
nu drack han Kungens skal och bogde sina knan
Hielp denna hedens kraft innom sett skiff och lan
Vet bland Apollos barn han an ger klang sin lyra
Och rojes i hans sang, en ungdoms eld och yra
Fast trott vid grafvens brad, af armod och besvar
han krossat ren sett Spel och nu lell slut begar

Ber att en Nådig Kung hugsvala vil dess dagar
Och styrka omt ett bröst, som ödets våld beklagar
Att fråssl utur ett svang, af scholpedanterie
han må på annan ort en lyckelig framling bli
Att ned lell Herresstad han må sitt stall så flytta
han är en sällsynt Kraft hell fri all egennytta
han ager knappast mer an Kappan och sin bok
Dermed hans flyttning giord, och lattad är hans ok
flyg till en nådig Kung med adelmodig iffer
beratta Schröderheim hvad jag om Ennes skrifver
hans barn hans manga barn de sakna sitt forsvar
De roppa Gustafs namn och gråta kring sin far
nu borjar vaget slask, glom inlet min begaran
Parnas Wallhornet hors och jag har slads den aran

Att förblifv. Herr Broders
Ödmt Tienare
B.

Stockholm
d. 24 Augusti 1714.

Epistel om Ordens Harholdens Glocks dödelega frånfalle

Välborne Herr Lieutenant ———

Så ofta jag äger ledighet förfummar jag intet att tillskrifva Herr Lieut: som en kiär vän, mina bref blifva i anseende till mitt mycka arbete för min Kong, hans krona och landom icka så tillfälliga och glada som jag önskade, lika så matta som min lanchegosa denna postdag; ty jag har sorg, i för detta — Notarien wed Södra förstads Kämners rätt, sedermera Primarie Kämnaren i Norra förstads Västra Kämners rätt och Harholden wed Wachi Ordens Capitel Herr Johan Glook är med — döden afgången i början af förledne månad, efter hwilken Herre och man parentation kommer att hållas den 11. i denna månad af Ceremonie Mästaren, Ordens Parentatorn — och Constituerade Dansmästaren i Chöret Herr Danke — Jensen, Härwid blir minsta pragt som är möjelig, ingen procession med bullder och larm utan endast knäppning på Luckorne, då Ordens Baneret bäres af den harholden som utnämnes efter Glook, har gissas på åtskillige — hwilka kunna anses värdige, att intaga wår dödas ämbete

i Capitelet. Så nu se hvem lotten faller på, i anseende
dertill är Harholds Embetet en posse då honnewo, så veda de äro
förklarade lika med Riddarne af högbemälde Orden
Vår afledne Harholds förtjenster äro dråpliga i Bachi
Rike, och hans grift hedras med druffor och Cantater
Hans aska beslänkes med höglans vin och öl, klockor-
na skola klämta i tornet och deresser Oratorn upstiga
och hålla ett lämpeligt tal, till ämnet, hvaresser hela
festen slutas med en Elegie eller sorgelig Cantate om
den dödas afgång nagra Qvaden om Bachi sasser, om rusigo
mäns glada omvagtande gunnors tankespel, om världs bekym-
rens foracht vid glas och Doutteller, och om den Himmel
som sträcker öfver Bachi länder. Jag borde upmuntra
herr Lieutenanten med nagra vid detta sorgeliga tillfalle
af Ordens Broderna författade Epitafier.

Syrbart
Afton Offer
vid
för detta

Härholden Ö Bachi Ordens Capitel
Herr Johan Glooths
Öpnada och hälsotna Grifflessen
Uptändt på grona Lagarn
Mot Morgonen vid Solenes Upgang
den 9. Julii år 1770.
Von Af Berche Commendeur

Så vandra våra Stora män
Ur Verldens lius till skuggan
Här ligger denna Riddaren
Uhlaf förgylla Suggan
Ö grafvens mörka vinkel gömd
Och Svept i bara Branfar
Förträffleg man och vidt berömd
Ö Bachi leh och dansar
Din Härholds Spira brytes af
af mig af dig af döden
Din flaska Skrifvas på din graf
Och Klingar dina öden

Hvar droppa tell den sista tår
Som Sprids i blanka skålar
Din Sommar, Vinter, höst och vår
Din dag, din afton målar

Von Berch

Psalment
Sorge Syn
Omagiations sed förklarad
Vid
Kårholdens Ö. Wachi Capitel
Glooks
Afgång ifrån Nordklotet
af
Von Ehrensvärd
Om Aftonen den 11. Julii 1770.
på förgylta Draken

Si Svarta böljans hvita dragg
Ack se hur Caron stretar
han Vrider vattnet ur sitt skägg

och med sin bål arbetar
med åren vil han vagen slå
men Vagen slår tillbaka
och Himlens fönster öpna stå
Och alla skyar braka
förgänglighetens fält jag ser
fast mörkret mig förblindar
min Glopp i Charons båt går ner
och vraks af storm och vinder
far väl med vin och dubbelt öhl
Ack! bort med glas i handen
Natt nu min van så är din höl
vid Elisejska stranden

Van Ehrensugga

En liusleg och Blomsterrik Urna
En salleligen nedsatt.
på
De Elisejska Fälten
Den 8 Dagen D. Hömånaden
Uti dumedo Glocken

Nu varande Forsta Kårhalden

Vasahi Ordens Capitel

Kempendal.

Så slår min Glock nu låkel lie
uppå sitt skoft och Vandrar
Hvarthan jag icke veta vill
gudar jag dig ej Klandrar
Du har förfall du måste dö
och skiljas från vår lusta
men vi med glas på denna Ö
Dit löf i klunkar pusta
Du druckit så din saft lie slut
Du lärk din Druva pressa
Ett varma Ojan runnit ut
Uppå din kalla hiessa
Din hydda var så vål i dag
Dig kan dig ej befria
Så vål at döden vid del slag
Har raffat sull sin lia

Ack men din lunga hur var hon
I bara honung guler
och bäst du stod vid Bachi bron
hur blef hon stum och sluten
hur bleknad dina kinder af
Och ingen Sötma kände
hur blef dit Paradis din graf
Och Salust till alände
Vallan gular min bässa bror
Din skål gular i grässen
Dag lumlar i det grisse Chor
och craglar med Cräsiasen
men torsten är ej med dit qual
min hierna nu förbryllas
Din urna skall af Kämpendal
med Vin och blomster fyllas

Kämpendal

Bachaliskt Karholds Capittel
hallet på Sulpetlii dag d. 20 Apr: 1771.
Vid Baron Samuel Olof Silas afresa

Planberg

Harholder stigen fram, lag mig i samn och buga
förtjensten kallar or, och rygtet han ej luga
ey försträd i den stygd som ölo trädet ger
som Barn dig Bachus sett, som gubbe han dig ser
din hielte Bragd är förr på nyktrets lalla vingar
kring Mosel, Heidelberg och där en flaska klingar
hvad står du där och drar, på bösorna och skäms
ser du ej drufvans blod, som för din wäluff klams
hör Ede, muntra dej, tänck ej på tid och lycka
i ledband barnet förs, och gubben går på krycka
men model-åldren bör, jämt ragla så gior jag
si här af Bachi bud, ett lydeligt Sammandrag
tär dig och läs den lag, som blef i Thorel stungen
tär dig ett hiertla bry, men aldrig lefva tvungen
klädd af dig Nack och wäst, och byxor strumpor skör
bud pungen vid dit glas, så gior en Bachi bror
och Herrman, du gutår, träd fram där Bachus sitter
mot nyktterhetens dom, jämt wädje om du gitter
din näsa ser mig ut, att vara vittnes gill
blir dom men efter den, får Katten aldrig still
Sup ut, drick kiöneks skål, och klunka, frossa smaka

glom dem och lag och part, och dag och Almanacka
Sven dig din mantel kring, och lagg dig dar du star
bad dar som Solen rans och dar som manen gar
svar att din svan ej hans sylda glas beroßa,
svar att din basta van, i ris och drommar sofva
du ar en Solens bild i rattegang min van
med koppar sargad snut, nu skratta Bachi namn
dar Harhold, hor han vet perseto sina jura
slags kommer ni ett brandvakt vil er lura
sa tar han pack och sax, och trumphar uti bord
och Super Karten lik, sa blir forlikning giord
harhalder klifven opp, pa dessa helga branter
opp Suingom Bachi lof, klang, klang Musicanter

Chorus

Bachus du var halsa vardar
vi sta friska ved din trom
njuta lust i dina gardar
hora Valthorns klingande ton
Oj frogdar detta ljud
Falk, Falk, Falk, Falk, du vinets gud

Ingens Corpus oss fortryter

Ingens guld gior oss emak
Bäthi tral med hung ej byter
Samma himmel är hans tak
Hug Bachi glada bud
Tack, tack, tack, tack, du vinets gud.

Hanberg.

Vror De nu gular.

Jensen

Sin gatt! Vror Herrman sup
nu är kapitlet alt, jag bagar mig hell dugt
jag skal nu vandra bort, att mina hunder kamma
och med en silkes quast, ett hufvud öfver damma
hvars ögon blixtra eld hvars hår ej är som mitt
hans svarta lena hår i buckor falla fritt
hans glattighet i tal, hans sniller och hans seder
ej agnar mitt berom, och ej angar det ider
Jag skal tell min Varon i prose och poesie
när nordan Vädrets flackt, langst dar Dospthoren floder
i svarta hafvets skum, sla ned de alter dodar
Som rasa om hvaran, tell hapnad för det land
som lamnas sig Tilas mangt bröst med seuk och vakinar
och mången adel vau, hans adla sallskap saknar

och jag, jag gråta vil, fast an han mig belalla
Segneur! hvad göra hij!

Stanberg

Capitlet är nu alls

Dedication till hennes fru Schröderheim

Att mina strängar Spanna
och mer på talan slå
det vågar jag ej på
En Kullgren hvass sin penna
mot mig i stad och haf
giom detta för hans oga
fast an det rör mig noga
hans klander eller laf.

Ceremonielle

vid
Parentalion i Riddare Capitlet af de två förgyldta stolen
hallen över
Brännins Brännaren och Riddaren Lundholm
d: 15. Octobr 1769.

Ordens Parentalorn Ceremoniemästaren och Perugue
Målare Gesellen Jancke Jensen
närvarande uti Capitlet som innom Templet emellaga

Procession

Afskiedade Banco Wexelhållaren och Commendeuren von Berch
Bryggaren och Commendeuren Nyborn
Sockerbagaren och Riddr: Halling
Hofmakaren och Riddr: Offerman
Samteligé med sina Lärlingar.

Vid Baneret

Bryggaren och Commend: Meisner Oelheim med de
Ordens Herolden Glock
Ordens Klockare Brandman med Ordens Staken

Sachi Trestinnor

Liljans Mor, Caroline, och begge Jungfrurna på grona Soln

Orchestren

Ordens Lackejagaren Stendecker på allan på Tempelet

Trompetarne

Siellva Procession

Ordens Capellanen och Com: Granberg med Ordens Paraplen
Ordens Skattmasstarn och Riddr: Agrell med Swenholms Ordens
Stierna och Kedia
Altaristen och Com: von Ehrenfugga med Crossaren
Ceremonie Mästaren och Carentatorn med Wrensens pannan
som drages af Asnor

Herholden Kempendahl. Trompetarne

Lundholms kiälla synes vid ingången till Choret, hvilken lyfter på sitt Parade brade af närvarande Commendeurer under följande Chor som sjunges då skiftes af Bachi Prestinnor och Commendeurer.

Canon. Bachus vi dyrka
här är vår kyrka
Bachus gjut styrka
i dina krus
vi äro qvinnor
Bachi Prestinnor
och tienarinnor
uti hans hus. Prestinnorna nija Com: buga

Kalom oss alla
Bachus åkalla
och nederfalla
i hvar minut
Lundholm här vakat
Wällusten smakat
flaskorna skakat
och bomb dem ut. Kvinn: nija Pr buga

Kalkom vår lunga
hierta och lunga
kalom oss sunga

Så Bachus hör
den Saft du tömmer
vårt lif berömmer
men döden glömmer
i valltuft dör.

Drefs: nigaDr 3 buga

Chorus

Hör Klockorne med ansenligt dån
de klamta för en Bachi Son
för Riddaren Lundholm där i vrån

Se svepnings duken
Se Ordens Kedjen
Si stiernan på

Hör Klockorna vid mörkrens tull
så gamla Lundholm sasse lull
Cupida sjunger vid din mull

Om nansin en maka
skull kyssa på din haka
hon blifvit full.

Din morgon Sol bran sallan klar
din middag blott en skymning var

din nasa afftonrodnan bar
sa rodlatt och trinder
af morkblaa hinder
hon skugga har
Sa sla din kammardor i las
din Ordens kappa hor och kras
i jorden muldrar och forgas
din hissa man rorer
sa i Commendeurer
Trumpetare blas I.I.I.I.III. Tromp:

Von Bercho

Var lyssig likt ett fro i jordens skote vander
det var en lunger hund, sa i med bada hander
Jag sager likt ett fro som ej kan mognad sa
som nya solar syns pa nya himlar ga
sa flyhom friskt sa i, Courage i soldaten
det var en Dransins tuus, sa tung som sillsva saten
det har det hoftar pa, jag torstar som en alg
man Lundholm oss ej gomt, ej enda Vin Boutelei
Si al vi onska godt var salla dodas ande

nej som en giften bål han står på torra lande
ut pumpad och förbrand och murken öfverall
nej aldrig en Doulelie jag lackar hufvudfall
nog ha wi rolig nog, för hals och kommer maga
din prackfyl skal min arm din lunga mullsäck draga
och det för ingen ting.

Glock

som Deckor är förbi
och magen hans är varm man bränvin finnes där
hej Nybom ha vi glas

Von Derho

sy tufsand nej jag lackar
på Solen och bruna dorn min knoge stundom knackar
men ej på Lundholms buck, hej gloriamus hej
ta nu i flyssa lag och Kalling akta dej
stank rokelse i kring Polorum Parcellorum
i repet alla man och lat oss halla Porum

Qvistel sjunger

Ja i Kommendeurer
och uppå Valhorner nu rissla
lyssom hans kista l. l. l.

hell lyst och natt
Sundholm vi missa
Chöret kiftan nu satt ! ! !
nå står hon bara rätt ! ! ! !
Sundholm brunett och matt ! ! ! !
nasan är Violette ! ! ! ! !
ett skiönt Portraitte.

Glock hårholden för Capittet faller spetsen och Messer Baneret

Nyborn

mig lycks trompeten hörs, hvad är för vind! Monsieur

von Bercho.

Sätt se Rukslagarns hatt, vi ha nordostan snöre!
det syns på floret det.

Meisner

vi nyckter slå och trampa
här brinner Ljus ut mässi hvar enda lampa
hvad skall man göra här! min tierna lung och varm
Baneret liksa lungt, det värker i min arm
at blåkulla med all, det blir mitt sorge quade
kom Bercho wouler wous, kom slå ett slag: brade

an tal del val en stund, ell säj hvad menar du
kom stia vi göra pott! Courage worules vous
sätt vårt baner och allsa sina vissa stallen
allons två flyfver gär, vi kasta om apellen
hej tröja dus allarm - nä va a det för sla
puor !!!!!

Von Bercho.

hä det är ingen ting han stammer Pukorna !!!!!
si ut al - hej galant pukpinnarna han slanger
si florel från allan sig in i fonstret slanger
jo del var annat mald fly dus sex fyra - fy
tröja dus en gang, nytt san, - jo morgon fruk
gör inga strek moniker - lat larningarna falla
latt fallan säger jag - Dous och Quatuor alla
nu a vi mor i kullu sa bond at suggan hall
lat ligga larningen, eik coups nuikt wasseck soll
nu kan jag lat mig se - en cinqua dus ma göra
latt liggan säger jag

Meisner

eik kyss du mig pa ora

Von Bercho.

och kyss dig väl san – du kyklinge jag sär
Vel allt för min famellie jag enda Capuil är
du din ofrälse hund va va dä! cinqua fyra
min gosse hsissla nu de kästen voro dyra
kom si Vor Nybom si det var ett laga sång
von Derche du är kär.

Nybom sjunger och Capillet

Och nu jolie Garcon
nu kan jag spela blind nu kan jag slå och blunda
En kanna Portugis – nej lat mig lite grunda
jag håller kannan full, Sex bröor alla fy

Nybom och Capillet

Ah le diable ballet, le Diable vous.

Glock

Ah om von Derche dog och just på denna timma
Så skull jag ta hans spel

Von Derche

Då skull Bouteller glömma
och bara roligheet, och rassel och Piston

Då säg ni andra sken kring Bachi wåta tron
det spelet winner jag, nu skingras all min dimma
du skulle som en fisk i öl min härhald simma
om Bercho dog — En sup

Glock Jo det var ärligt sagt
en morgon med sin Sol gior stora Verldens pragt
en afton med sin sup den lilla Verlden fagnar

Meisner

Du gapar med din näbb som foglen när det dagnar
gott las uns leben Glock låt flaskan gå i kring
hej lustigt spelleri.

Von Bercho Jag minns i Norköping
sen vi wår grundlag satt med murar trygt förskänkta
hos Eggens hur en gång jag i strumpsoftren dansa
och alla undra på hvem denna loken var
men jag för min familie är enda Caput quar
ja tror ni det gutår, god herrar Commendeurer
så sant som detta glas, jag nu till munnen förer
så sop jag låt mej se; som kannor på en dag
och det blef Plenum bror, och så wolera jag

Sex Ej för lusen hall, allons hör nu trompeten !!!!
lag harhold lag min sup och satt bakom tapeten
Hörs jag är full barbass eller hura sej wa ba
Opp Liddare Allarm nu tår di komma ja
Peruquen sitter snett – halsarmarne på knogen
likson hans Jörgen sielf, när han går hem från krogen
Daneret Meisner fram nå Strundman hwar är den
lag Tarningarna Glock Allarm min hierfans wän
är nu all ting tillreds!

Meisner

Ack himmel mord och brand
där ligger Strundman full med boxorna i hand
hej Strundman res dig opp, den fyllhund är ej waken
full flygande Allons hwar har du Ordens staken
hör hur snarkar pille salutem res dig opp
wak opp hör sån Musique, där har du en Sattop
hör du trompeterna !!!!!!!

Sielfva Procession

harhalder båda fallen spirorna här
hvissla med florer
Trumpeten blås i Chorer. ///
Så skall Processionen gå. ////
Se Agrell går framst gevär
Lundholms sik kory och kedia bär
uppå en dyna hell couleur de
harhalder båda fallen spirorna där
Sunga Poeter
och dundra Kaguelor
och klinga trompeter. //// roster och fleuttravärses. ///
Stangberg är wagen. Ordens Cancelern så stor
af gyldne spinen
bär Ordens Caraythinen
och har uti hatten flor
Si med glas hvar Ordens bror
utan boxor utan skor
nu lumlar sig i Vachi Riddar chor

Ranberg ur vagen – Ordens Camelern Segnar
går Så beskiddeleg
Så rod latt och fredleg
i drickom Så redlig l.l.l. nasan rod som sastor l.l.l.
fram Ehrenfugga tag Dresslaven Seigner
handen i barmen
och hatten under armen
Trumpetare lapparna ror
Jensen och en Commendeur
Lundholms Dranvens panna klor
och knapen går med obge framfor
fram Ehrenfugga tag Dresslaven och hor
Klockorne ringa
herhalderna svinga
Trumpeterna klinga l.l.l. när en Riddare dor.

Sielfva Processionen
Lases af svenne under musique af Marchen
da den tredje sjunger.

Von Bercho skyffte dar Prestinnan Cajsa stina
Slapp ner Gardin och lyss, han losar svar och dor.

Von Bercho och Cajsastina

Ha jo du frojas bild — ha nej herr Commendeur
lat bli mig Dachi man — hor han slapp mig jag skriker
na skönsta Angla barn — min trohet aldrig sacker
jag kastar mig pa kna — i skygd af din Delice
Herr Commendeur slig opp — a nej min sockergris
min aldra nadigsta — set hut och slapp Delicen
na val jag betar dig — fritt klaga for justicen
det ar mitt hiarta ar — jag osar mitt forsvar
jag ber dig Cajsa — nej — na hvarfor sadant svar
jag losar dig en sup — mit hiarta och min klocka
min morkbla skön Carpous — och poseto min dotta
min hustrus dammast kiol — brud lofflorna och mer
Slapp mig herr Commendeur — lat si hvad han mig ger
jag ger dig denna hand — min guldring och min lydnad
och silfverlumlarn med — polette och riddar prydnad.

Strindman

hor du nu Jensen hor — hvad angsleg klagolat
nu gaf han lumlarn bort — och Nymphen brast i grat

Thorsi hur hon torkar sig och ögats floder dämpar
Ifr Lacken Sigurd svar med min Brynelda kämpar

Jensen

Säg hvems dyrkan gäller mer
Bachus som dig glasel ger
eller frojas fracka lekar
när hon dig din svalka nekar
af den saften du har ser.

Grundman

Sachta ögon halsen skön
med et bröst millhvit som snön
blott en liten kläk som knarrar
ofta mig från glasel narrar
från mm kunnas klang och dön

Jensen

Och alltid blir du het, din brunad dig förderf
gior du som jag sup först, slut sen dit kärleks svarf
Besinna lilla hvars lof, i dag din lager grönskar
du kianner ingen brist, fast an dig bryter brod

ur Nyfiadets famn, drar du dit öfverflod
besinna fran dess topp haardag i Karlen liuder
hur Bachus ah dig ler och froja dig tillsuder
de dela lika matt all sparsamhet forgats
och innom denna rymd ar Paradisets gardar
En Cyns flatar Ax Jesslan sin lampa vardar
nu spritter blod och marg, nu sinner forst min siael
att har ar Bachi rum, och du och jag mar val.

Grundman

Har du talt ut min Bror, strunt all haad du orerar
sla i och sup mig till, har star jag och funderar
om mig blir anbefall, att liusen tanda opp
och giora gangen ren.

Jensen

Doh kan du giora topp
Papiret nalkas snart, man ser hur folket loper
Vand op de helga liis du i glasformen stoper
Vand sla i Koret up, och et pa Pelarn dar
Vid masske karet tolf, och stall nu syra har

Grundman tander tuifen och fuinger

Sadant ode är nu mitt
fen jag Bachi spenar ditt
af min näfa, fkratta fnibb fin
öfver holgs med filfvergliit
men utaf fkienen af tuifen – befridd
blir jag mer rod latt och fkägge merh vitt da Pavo

Jensen

Annu är allting lyft, an Klockorna ej klamtat
hör du fom jag befall – fran fader Morik hamtat

Grundman

hvad.

Jensen.

Ordens Bassvioln

Grundman

ha ja Violonium med
det är en ftark Völ gjord af Barfillie trad

Jensen

utaf Barfillee trad

Grundman

gudar nej det är furie

Jensen

Jag tror han är af sten, af Marmor eller huru

Strundman

Lyss Straken känner du, han är järnsmidd hall i
hänn locke lagel kian.

Jensen

Parlez Monsieur ou
bland kassroler här, så måste jag bekänna
så brandgul ingen fins och kullrig såsom denna
mig tycks jag maken sedt i vintras på en bal
der Mosick satt så loick på krogen Rosendahl
i rosenrod Surtout med brame af Ekorns rumpor
med byxor af hitai och löis blå regarns strumpor
Jag tillstår vid hvart drag med straken i hans hand
att strangen sprula flott consonium öl och sand

Strundman

det är en flottig kess – i går geck min Collega
Tror Mosick jag och han vi två vi knoga knega
att fan lär Templet kik, högt skrufvad, slamm och spann
nor baken skåg jag opp, uti kolmårdar grand,

Violn i Templet finns, mitt minne mig ej sviker
fast här Violer fas så friskt som Catholiquer
ha helgon i hvar skrubb – kom följ mig hvart jag går
emellan blosst och Karl – Se det at hvar han står
bakom den svarta dörn innom det morika skiulet
där du ser Tantalus kring välsva vatten heulet
tätt vid den Runans brädd så klar som sielfva Solen
där Lundholms aska gioms – just där, där står Violen
just där jag full i går, med Ordens ol Credencen
presist met denna sten, på denna trosskel Jensen
jag föll ett sådant fall, så aldrig an i år
jag nånsin nåsan stor, så illa som i går
min tanke var att blott en lon af strangen höra
men när jag knäpte till, flog mossan ned af öra
och Basvioln damp kull, och jag på stråken föll
slikt oljud Tartarn an luvisar ej höll

Jensen.

Hvad Ordens Basviol, hvad sad du är det denna
jag tror knapst somlig man, förma at quinten stamma

det var en hardspand skruf och spelman tycks mig mass
i fall af strangen brast han vara bor till hass
omojligt man till sot det tar jag redan giswit
for sadan Babbeltrass kan komma bort med lisset
notboken an da den.

Rundman

den star hos Fejans Mor
Infolio Sa stock och blott pa permen bror
man duka han ett bord for semton Musicanter
hur manga tycks dig val bland Presto och andanter
af Mukels polskor fins uti b moll och dur
som alla klinga skiont pa Oboe d, amour
hvars polska strad ar med sma variationer
som fullkras omt och kjartli bistra Synkopationer
dar star en fuga bror, som tar uti den hand
ar fyra alnar lang med Basso ur secund
men Himmel sjelfet gnyr, hela trompeten klingar
Wolf dauer bugar sig, och Ek baneret swingar
druck Jensen Klang Seigneur – Se dar en harhold sprang
kom tat oss klunka kapp!!!

Tensen

Segneur da Capo klang
Klang Lurorna nu ors – lag Lundman af Karpasen

Lundman

Si Kommendeurerna i ordning stalla krusen
Prestinnorna gå fram i Bachanalisk rang
Vederna nu slams och Lurorna ge klang
Den helga eld i skyn allt högre börjar stiga
Upkastar gnistror tät som uti luften kriga
Kring Bachi altar gå hans hiellar opp och ner
Och Verldens glada folk man nu i andakt ser
Gör vagen och slapp fram Prestinnan Nåbba lena
I en hand bär hon ax, fast till sin magnad klena
Den andra höjer opp, en vidt utslagen bok
Och det är Bachi lag, sjung las vid krantz och dok
Tapiskel mumlar och läser efter Prestinnorna

Prestinnorna i Choret sjunga

I Gumnor
Prestinnor

begyn i Templet swinga
kom gamla man och unga
begyn vår högtids dag
las granne du och jag

Bachi lag lases gnölande och Sjungande

Du vinpress med din saft, giör druf-sorna helt komma
förädla minsta frö, af jordens fruckt och blomma
I oga mund och gom, fyll själ och behag
giut saft i våra kärl, Sjung alla las som jag,
Waltalighet och konst, och snillets eld ej sökes
här under detta qwalf wal hiernans kyngd förökes
men hiertat lättat blir, från ängslan och besvär
och Sorgedagen flyr. — las efter mig och lär
I Delphis Tempel syns - bord spådom och oracle
här sofvar vinets gud, i frojas Tabernacle
låt klinga deras lof af gammal man och ung
af gumma och af Nymph! Gutar fall ner och sjung
giv akt, slå i, hörja! sådan är dagens Sittel
gutar vid hvarje rad, hvart ord och hvart Capitel

den förste Paragraf förmaler blott om stop
vid sang de tommas skiul! Knapp edra hander hop
den andra Paragraf, helt tydligt i bokstafven
förmaler om de Karl som sylda sta på tafven
att di bör tommas straxt, men nota bene mark
ol aldras bör en stund. Seung las och hiertat stark
den tredje Paragraphe den innefattar myeke
och ar i Bache lag ett sarskiel hufvudstycke
att om dett sinne blir bedröfvat en minut
sa lag straxt till det glas, Seung da om plagans slut
den femte Paragraphe i ordningen den fierde
ger tre Momenter fram och ar af dyrbart varde
att om du tigger brod, blir seukleg svag och kiar
sa somna vid det Kruss. Seung högt i Templet har
den siette Paragraf ett utdrag af den andra
seh du har tomt det krus, tank aldrig på att vandra
lagg dig dar du har stadt, sta dar du legat har
i renslen eller sang. Seung las nu en och var

Jensen

Den tian jag utan tro
Ty jag har supit

hvad jag formar
i Kemplet lupit
och jagt gudar
raglat och krupit
i femton år l.l.l.
båd natt och dag så har jag supit
Jag skull ej känna lagen
jag tror jag hade ros om qualn på födsledagen
hoad kiärlek vackte mig uti mm moders samn
var miölk och dubbell öhl sen fick jag dop och namn
Aldrig jag smakat
ett halfstomt glas
aldrig bejakat
bryta Calas
aldrig forsakat
slagsmal och rusl.l.
men watten sanick jag aldrig smakat.

Grundman

Jo uti forgårs Wror, så skull jag wara queeker
slog glaset bara halft, jag swimmar dör och dricker
Sick om jag ej sådt Rosolis straxt på stunden

Så had jag legat död, ovädjen som en hund
men Liljans Mor hon kom och gorde som hon borde
hon sop mig till en sup son linningarna smorde
och rackte mig en svamp, den hon i nasan stack
det var Rosalis mor sad jag och log och drack
och ogonen så jemt roda tarar gledtra
jag pep som forst om varn nar sparven borjar quittra
mitt mål blef mera gaed, min tunga mera len
och nar jag resste mig, så slog jag på två ben
med lyran i min hand, just denna som jag spannen
men Jensen svara mig, - jag tror du mig ej kanner
du står så dum och blyg med dina luisa har
opp dansa sving och drick

Jensen

Så spela då gutar

Strandman

Klang jag slamma wil min lyra
Mirliton, Mirliton
till min sang
och med bagaren i min gra
Mirliton, Mirliton.

gå mit gång
Och Du Lisswa mussl och Syra
utom dig blir tiden lång
Kiärlek kan min hand ej binda
Miriton Miriton
aldrig nej
mina ögon äro blinda
Miriton Miriton
hurra hej
Klang min Bachus fran min linda
dig jag älskar och du mej
Chorus
Klang min Bachus fran min linda
dig jag älskar och du mej
Chorus
Hurra, hurra, hurra, Jensen lat oss bada
lat oss dansa giör dina Spräng
benen opp och laret krokt och sokt som hada
hurra Jensen hoppa an en gång
Bravo mer förtiglig
Bravo del war rigtig

Spell ej ur ereden ien
Bravo Sofia Jensen
bravo, bravo, bravo, mon garcon
Lutten lutten lutten, rör på högra armen
Ah chermant, moncher Ami, chermant
bröstet opp och kräfel mera bredt i barmen
ögat hjärt liksom en diamant
Ett vass ad notandum
et jam observandum
där låg just felet
bravo hör på spelet
bravo, bravo, visst och sant
Hollal allarm tumult, satt annars farsk ols krusel
hall Jensen har blir larm, stendaker slamer puhan
och där en härhald sprang. En herhold
hurra kamrater – lalilla
fallerilall – lalle – lall – la
Jensen och Lundman sung hurra
ser du mig i min galla
med min härhalds kapa – hå ja
å ja det ser vi alla
å ja det se vi alla ja

hvad har du att befalla.
Jo jag är bland härholderne
skall er lell högtid hålla
strax Capellet kommer hurra
hurra skall opp och

Jensen

fort Trundman quickt och snart
giut eld i lamporna, giör hela templet klart
förgylt med glada sken, de mörka hvalf och gångar
all ej Capellet tror ni, blifver Orfeus sångar
Trestinnor sjungom omk, i veten Cepheus bud
att en Apollos Son skal prisas af ett lind
satt an hans lyra ej i detta templet giommes
som Sasse Lucidors_ anda hans sang berommer
hans snille och hans spel, är vida kiänt och rart
opp Trundman hasta dig, giör hela templet rart
skanck rokelse i kring, bind blommor i små kinippor
narcisser, neglikor, jasminer, och blå sippor
med deras friska prål bepryd de mörka skall
där Backi hjeltars ben, bortvissnat vid sin qualle
och härald klang gular ur denna gyldne kanna
beratta om min nid, hur nasa mund och panna

fördrankh i vin och miod och flera slags Liqueur
oplyffar sig mot skym med flaskan framman för
beralla att all prakt skal uti Templet blanckа
att ordens Caraphin skal idel neckar skiankа
all all den skönhets flock som neger då dugar
Skal opna sina flor med mera du förstar
förkunna detto all.

Strandman

Du gar men Jensen svara
när kommer du igen

Jensen

En fierdels timma bara
Jag skuttar fyra mil, Catenkel har du sett
Karholden har du mött, du vet om du har vett
att jag skal som en Hiort, Capitelets bud utrallа
på sina Borickor karholderna upsatta
jag skal sen for for for sot, dem starka med min saft
som siöskums hufvun ge, på langa Mandel skäft
en sot Virginie luft skal omge poicsionen
och skymma fackians brand.

Strandman

men hvem giör oration.

Jensen.

Surk, hedninge, Farsar, kallmuk den eller jag
in under klang af glas, och dubbla Puke slag
Orator är mitt kall, ty jag har mund och ora
som Tirligt som Hanell, han jag ett lossal giora
så skumogd lik som han, med lika pussig hy
jag på min lyra slar, och redar jon hus sky
men det angar mej ej, jag å Bachus ensam lianar
jag nyssar i hans tjenst, de krafter han forlanar
men nu så vandrar jag, sen killunk nouk en storsak
och al de raske man go stoflor och chabraguer
och hvar en sin å Doral.

Svendman

kan kyparn Ede, rida

Jensen

Ja Ek och Oxall ga — de ga hvar på sin sida
jag dansar framfor, och hurrar med min hatt
Papillet efter at tell fors med skri och skratt
vid kyparn satt bredvid så rider Advocaten
han pukslar väl sitt klop tvi den hulbenta salen
men gif mig an en sup, sla i och gif mig tva
hall gif mig annu en, farval nu skal jag ga

Chorus
af Vestinnor och Commendeurer

Nu Templets rymder strålа
de gyldne lampor prålа
och strålа
prålа och strålа
Kring Vinets Gud
Rytterens kamrar glimma
och Frejas Nymphер stimma
de glimma
de glimma och stimma
i Floras Skrud
En Spritter i frögd
en Svänger sig nöjd
med ögat till skyarnes högd
om Lilar i hiessa
om Vanskapens smärta
har sand från Appollo en sohn med hans blosf
Vill sky ifrån oss

Lanberg.

Opp Brundman opp och ring

Brundman

bort Vällran grål och lutor

har ar val ingen strand for Charons svarta skuta
till san och Thatlegahl, jag soglar in och ut
friss vidare gior allt, och jamt och sukkig trul
om Vanskap seungade, jag seunger om Cousiner
om syssrar i mni samn, om lakan och gardiner
om ol om sot och jord, om guld om ingen ting
ratt nu sa blir jag stolt och hiernan gar i kring
mitt syrlyg tar jag opp nu skal en pipa smaka
Cressinnorna i grat och kiusena de sprakа
och jag —— jag ligger har

Stendeker

hall truben res dig fort
for klockorna och ring giss ackt pa templets port
jag trumlar pa allan, formerkt att tiden lider
mig lyckt jag hor ett larm af nagon trupp som rider
Trumpetens ljud hors klart ty winden blaser het
opp Strandman kom stig opp, en god sup agua witte
hall hall med kockorna

Cressinnorne

Dorus

Cressinnors helga trupp

Wår Ed Minerva underhåller
den målar snillets qwicka lopp
Si elden glimmar opp
hvad Falckhet i vårt slutna lag
mand Vines gud tell hans behag
Wår skönhets pris i dag
nej kom ihog jag ler
an mer
Wår glanta Apollo wäller

Stendecker

Ösl solket öfver hoppar
ge rum kring trapporna, ga Grundman Danielarn ropar
men himmel hvad jag ser, Wolfdauer, Öfterman
de ligga utanför och snarka wid hvarann
med öpna svarta gap, dar mygg och flugor dansa
med skona uti hand — de kunna sig ej sansa
klang förlarna slas opp, hvar ar den andra pinne
hvar sbar nu Lukörna Capitel rusar in

Stanberg

Swing Spela klamta Ring, Stendecker hvad du heter
instrumla Procession, klang Lukor och trumpeter
gullar nu öfver all.

Jensen

dansar framför Harholden och andra delen af Capitlet.

Si på Jensen
hur han pagar armarna
vid evedencen
sjunger han litta lidla
huller om buller
jag är fuller
huller om buller
flaskorna tömmer jag
hoppar strelar
och arbetar
hurra god dag
härhalds bruntarna de prutta
svanssarna slå
när jag börjar skutta
aj, aj, aj, aj, min tå
aj de sparka benpipan så nära
aj, aj, aj, aj, aj aj aj
jag kan ej gå
klunka min flaska
hurra klunka Bachi man

Waren raske
slå i an en sup igen
hej hvad kransar
Jensen dansar
Ordens dansmästaren
hur han slingrar
ben och fingrar
Kypsen i an
med credencen skål jag hoppa
högt i hvart sprang
intet minsta droppa
spillas skål nagon gång
seungom vineks gud lät hans ära
klunk, klunk, klunk, klunk, klunk klunk, klunk
strupen är trang

Blanberg

Välkomne gode man
skål Herrman advocat, men hvar är Kypare
just sådan man är den, vart gille bäst behöfver
hvar är han Grundman! pille!!!

Grundman

där står han och ger öfver

Blanberg

bär åt den Dache man ett glas med Malvazier
lät honom ta en klunk, Dankrigar dobbelt öl

ur gamla gloekens skrubb tag fram hans roda kappa
Sven honom in i den, sig en på denna trapa
och lyssla ned den stohl där fordom Kämpendahl
som Ordens harhald satt, och sjunga sin Vocal
låt honom mot hans stohl sin vala hiessa lusa
och ur mitt gyldne Kruus till blanka botten nusla

De 9:de Sellnitia dag den 20 Aprille 1771.

Utsedde Harhålder.

Advocat Herrman

ej, hej, hej, hej, hej, hall rid i sakta trav
Se sadan Capriol, gutar jag tumlar af
bad dag och lag och fart lik som min kropp
in i sofver.

mig hjppam ofver gaf, lat mig och sa geefver
bad jag och ok och du, all stupar uti sand
af mitt jus publicum, det slank nu ur min hand
jag lasse det i dag som kupen borja gala
Sa somnig ar jag nu at knapt formar jag tala
Och mina ogon sank, ratt nu jag sakar dom
I ling mig dubbelt syns, du hund ser ut som
mitt Sprak du ej forstar, hej ge mig ol Canalie
har du Set klofver knecht i Trumph i Batalie
men Bachus vet jag vist, har set hvar hiel,
Fen stått—

Kyparen Ede

Ero, Ero, Ero, Ero, Ero, min Carpas tumlar af
Se sadan Capriol lat ga i sakta trav
håll fast mitt langa ok ratt nu sa
ger jag ofver.

jag knapt Borikan ser, jag ar bad blind och dof
i ryggen bulta mej, bind lemmen vid min hand
led hiealtaret fram han stapar har i sand
slatt ar med mig bestalt, och knapt formar jag tala,
Ty forr jag Sov i dag som kupen borja gala
I moros tog jag tvest, mot middags tiden sem
Och nar det middag blef, ho hant val rakna dem
gif Kyttarn an en sup, full fruktsti Batalie
Canaljer ge mig vin ell ge mig ol Canalie
Jag ar en Bachi man, med rusinin fran
hans Slott—

Med blomster på Sin hatt, för Themis tron och stolt
Pistolerna Stå ut, men ty det luktar sapa
satt Sapa Val behöfs till stöfselshastoth häpa
Ho brunte står du ej, din So din hund, hej, hej
hej känner du mig då, nej ökel svarar nej,
hej hvad är för spel som hörs på hornet —
Bäd nyckelharpa, kam, skallmesa fleut och trumma —
aj aj mitt ryggbasst min hals min trumma —
fot jag ber ——
Kom flytta mig i saln må ske om det —
så sker ——
att bland fatalie mål jag missta
Skal min flaska —
och malcontenters svarm min skugg
öfverrasta,
hurra jag ända glad, för Bachi fast
begyns,
hurra, hurra, hurra, ren gudens —
Tempel syns.

min Chef i många år har sedt hvar hielen stadi
Si mina Stöfvelshäst så gröna lik som sapa
Af Spiran rinner öl, och olja af min kap
pro Brunte stå min Bror god dag min
— brunte he
lat oss bli broder du, ge mig det Cons
men hvar är Templets sport, jag hör bä
ell är det slyeke skott, fleut och trum
som hörs
Summa,
Summa Summarum hej jag är här
nu
aij, aij mitt ryggbasst aj jag lungsper
fall nu ner ——
men dxelland fall ut lik godt —
ge mig min flaska —
Jag dör och kanner ren sielf luktl
af min assa,
min Siorta lik som brand, af Vin och
anger syns
hurra, hurra, hurra, men Bachi —
fast begyns.

just är mitt egit krus jag är ej Snål och nisk

Herrman

Rättrådighetens skal

Jensen Seigneur nu är han frisk.

Herrman

Lundeins